ANUL X No. 2869

Ediţia de seară

VINERI 27 IUNIE, 1897

Abonamente

Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc înainte:

Un an în ţară 20 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şease lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ

Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se face reducţiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

6 PAGINI

Maşinile perfecţionate,—în special rotativa,—cu carĭ ziarul nostru se imprimă de maĭ bine de o lună, fac posibilă realizarea uneĭ marĭ reforme, de mult proiectată de noĭ: scoaterea „*Adevĕruluĭ*“ în 6 paginĭ.

Incă de la începutul acestuĭ an am simţit nevoia de a lărgi cuprinsul ziaruluĭ nostru, adăugîndu-ĭ un *Supliment zilnic* de două paginĭ. Acest supliment însă, sub forma sub care se prezinta, dădea impresia uneĭ foĭ deosebite şi lipsită de orĭ-ce legătură cu ziarul.

Cu nouile noastre maşinĭ de imprimat, acest defect de formă dispare. *Suplimentul* face parte din corpul ziaruluĭ, şi o continuitate neîntreruptă este între ziar şi cele două paginĭ ale sale. El poate fi pus la maşină în ultimul moment, ca şi cele 4 paginĭ ale ziaruluĭ, constituind ast-fel un tot bine unit: un „*Adevĕrul*“ *cu 6 paginĭ*.

La aceste rezultate am ajuns în urma perfecţionărilor ce am introdus în atelierele noastre tipografice şi puţin lipseşte încă ca *Adevĕrul* să ia forma desăvîrşită a celor maĭ marĭ ziare din Franţa, dintre carĭ *Figaro* numaĭ a putut să atingă ţelul săŭ, de a fi în *6 paginĭ*.

Cu începere de azĭ decĭ, *Adevĕrul* se prezintă cetitorilor săĭ în toate condiţiile unuĭ mare ziar cu 6 paginĭ.

Regele e vinovat

Cu ocaziunea inundaţiilor am vorbit, între multe altele, şi despre *provizorat*, care este caracteristica a tot ce se face în ţara romînească. Nu se face nimic cu gîndul ca să servĭască pentru tot-d'a-una. E o dorinţă febrilă a face ceva, a face repede şi e natural că, în asemenea condiţiunĭ, nu se poate face bine.

Lăsînd la o parte malonestitatea, care joacă un rol important în toate daraverile din ţara romînească, acest provizorat, între altele, maĭ are şi un alt motiv şi anume *nestabilitatea politică*. Un partid, venit la putere, nu ştie cît va sta; el voĭeşte să facă ceva, ca să nu se perindeze la putere fără să lase o urmă. Trebuĭe însă să facă repede, să bruscheze lucrurile, să se folosĭască de ziua de azĭ, neştiind ce va aduce ziua de mîĭne. Lucrărĭ marĭ aproape nicĭ odată nu se fac. Nimenĭ nu are curajul să înceapă lucrărĭ pe carĭ nu le va vedea isprăvite, de teamă ca o lucrare bine concepută şi începută să nu fie saŭ abandonată de puternicciĭ de mîĭne saŭ executată în aşa condiţiunĭ, ca să compromită pe aceĭa carĭ aŭ luat iniţiativa. Se fac dar numaĭ lucrările curente, acelea cu desăvîrşire urgente şi se fac fără studiĭ pregătitoare, în grabă, cum dă D-zeŭ. Lucrările marĭ însă maĭ toate—cu rare excepţiunĭ—rămîn amînate de la un guvern la alt guvern, de la un partid la altul.

Acest provizorat în afacerĭ, bazat pe provizoratul şi nesiguranţa politică, este, în cea maĭ mare parte, opera regeluĭ. El e arbitrul partidelor, el poate întrerupe viaţa unuĭ guvern şi prin aceasta anihilează toată opera începută. El a concentrat în mîĭnile sale totul, a falşificat întreg mecanizmul constituţional, aşa că ambele partide istorice nu depind de cît de voinţa luĭ. *Ce zice regele?* e întrebarea fie-căruĭ om politic cînd întreprinde ceva. Dacă însă *el* are puterea să schimbe guvernul după voinţă, apoĭ nu e maĭ puţin adevărat că e incapabil să calmeze urile şi invidiile. El n'a putut pînă acum să apere opera unuĭ guvern, trimis la plimbare, de furia şi răzbunarea celor nouĭ veniţĭ. Aceasta e şi imposibil, cînd ştiut este că un guvern are atîtea căĭ pĭezişe de a eluda chĭar şi voinţa regeluĭ.

Partidele politice nu aŭ nicĭ o rădăcină în masele populare, carĭ nu intervin în schimbarea guvernelor. Nimenĭ nu-şĭ face iluziune că, lucrînd un an saŭ zece, va ajunge odată ca ideile sale să triumfe şi, odată victorios, să aducă la îndeplinire un întreg program de reforme şi de lucrărĭ trebuincĭoase ţăreĭ. Dacă s'ar întîmpla această minune, partidul, care a cîştigat dreptul la viaţă graţie maselor electorale, ar şti că poate rămîne la putere atîta timp cît va fi în stare să servĭască interesele lor. Va lucra în această direcţiune şi va putea să conceapă şi să execute lucrărĭ maĭ de «*longue haleine*». Aşa se întîmplă în ţările adevărat parlamentare. Fireşte că se fac şi acolo primineli de persoane; partidul însă rămîne la putere, fie-care guvern urmează tradiţiile celuĭ-l'alt, este o continuitate maĭ ales în ceea ce priveşte marile lucrărĭ folositoare ţăreĭ. Privițĭ ce se întîmplă în Franţa, de exemplu: La putere este *partidul republican*. EĭI bine, toate guvernele carĭ se perindează la putere sînt republicane şi urmează unul tradiţia celuĭ-l'alt în ceea ce priveşte, de exemplu, instrucţia, marile lucrărĭ şi în general programul de ideĭ şi de reforme.

La noĭ un partid nu se poate întemeĭa de cît pe singura voinţă a regeluĭ. Aceasta însă variază, este impresionată de fapte carĭ nu ar putea să schimbe dragostea maselor pentru cutare saŭ cutare partid dacă ele ar fi să se pronunţe asupra schimbăreĭ guvernelor.

Provizoratul dar este opera regeluĭ. El este vinovatul căruĭa se datoreşte această întreagă stare de lucrurĭ şi ea nu va înceta de cît atuncĭ cînd constituţionalizmul va deveni o realitate.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Barba popeĭ

Lunĭ s'a judecat înaintea Curţeĭ cu juraţĭ procesul luĭ Costică Polichroniadi şi al luĭ popa Rîmniceanu.

Se ştie că, pe cînd sfinţia sa făcea o sfeştanie pe dezbrăcatele în casa Mariţeĭ Ionescu, Costică Polichroniadi, care îndeplinĭa, în momentul acela, funcţia amantuluĭ de inimă, a apărut ca un *deus ex machina* şi a prezintat barbeĭ preoţeştĭ un lighean cu apă caldă, un săpun de glicerină şi un briciŭ dat pe curea.

In urma unor pledoariĭ foarte savante şi dintr'o parte şi dintr'alta, Curtea, considerînd că sfinţia sa are urîtul obiceiŭ să spovedĭască Mariţele fără patrahir şi maĭ considerînd că popa Rîmniceanu se dă la slujbe bisericeştĭ la ore prea post meridiane, achită pe preveniţĭ şi trimite pe popă la plimbare.

Vax.

In stil moderat

Mi-a plăcut cu deosebire articolul de fond al „Drapeluluĭ“ de ĭerĭ. Mi-a plăcut fiind-că, o dată maĭ mult, m'am încredinţat cum-că mare lucru e moderaţie la om.

In acest articol de fond, care ne reaminteşte cele maĭ frumoase zile ale „Voinţeĭ Naţionale, citim tot felul de lucrurĭ frumoase, printre carĭ rîndurile următoare îţĭ provoacă apa la gură:

Aceĭ ce vorbesc în numele partiduluĭ conservator, aceĭ ce se agită, aceĭ carĭ se zbucĭumă în presă şi în alegerĭ nu poartă nume cunoscute din Almanahul High-life al luĭ Claymoor; cea maĭ mare parte sînt nişte simpli roturierĭ; în loc de a coborî din Cruciade, mulţĭ dintre dînşiĭ se coboară din Dealul-Spireĭ şi blazoanele lor, în loc să ne înfăţişeze gurĭ de leŭ pe un cîmp de aur, poartă **cîţĭ-va mititeĭ pe un cîmp de pastramă.**

După acest period mirositor, organul D-luĭ Aurelian pomeneşte de numele D-lor Panu, Tache Ionescu etc. şi afirmă că D-niĭ aceştia scoboară din Dealul-Spireĭ, că origina lor miroase a cîrnaţĭ şi a pastramă.

In adevăr, prea repede s'aŭ dat pe brazdă moderaţiĭ de la gruparea aurelianistă. De unde ne făgăduiaŭ o eră ne maĭ pomenită de cuviinţă, cumpătare şi seriozitate, de unde ne ameninţaŭ cu un organ model, fără injuriĭ, fără personalităţĭ şi fără trivialităţĭ, ĭată că, d'abĭa după o existenţă de o lună şi ceva, „Drapelul“ a început să se tăvălĭască prin cenuşa grătarelor cu pastramă şi cu cîrnaţĭ.

Romînul are o vorbă: „La pomul lăudat să nu te ducĭ cu sacul!“

Dar ce trebuĭe să credem de pomul care se laudă singur?

Dragoş.

Dezastrul din Galaţi

Strada Portuluĭ inundată

— După o fotografie luată de trimisul nostru special —

D. de Buellow

Iată şi tipul nouluĭ ministru de externe al Germanieĭ şi fostuluĭ reprezintant al acestuĭ imperiŭ pe lîngă guvernul romîn.

D. de Buellow vine la guvern ca om al luĭ Bismark şi al frondeĭ agrare. El este privit ca om al viitoruluĭ şi anumite persoane-ĭl privesc ca urmaş al principeluĭ de Hohenlohe la cancelariatul imperiuluĭ.

Inainte de a-şĭ începe activitatea, D. de Buellow a făcut două vizite semnificative şi carĭ probabil se vor resimţi în întreaga sa activitate: una luĭ Bismark, alta luĭ Goluchowsky.

Graf.

Sturdziştiĭ şi aurelianiştiĭ

Canoanurĭ. — Versiunea sturdzistă. — Ce spun aurelianiştiĭ. — In aşteptare.

Lupta dintre aurelianiştĭ şi sturdziştĭ este pur şi simplu, pentru moment, o luptă de culise.

In întrunirĭ intime, în adunărĭ de familie, sturdziştiĭ fac calambururĭ pe socoteala aurelianiştilor şi aceştia pe socoteala celor-l'alţĭ.

Şi partea cea maĭ mare la acest sport o ĭaŭ damele.

Zilele acestea s'a glumit mult pe socoteala D-luĭ Em. Porumbaru, care s'a reîntors la Credit.

— Mergem bine cu aurelianiştiĭ.

— De ce?

— Apoĭ aŭ maĭ pĭerdut un candidat de minister.

— Dacă o merge aşa, o să-ĭ putem împăca cu două portofoliurĭ, etc., etc.

Versiunea sturdzistă

Dacă lucrurile s'ar mărgini aci, n'ar fi nimic. Sturdziştiĭ însă merg maĭ departe; eĭ răspîndesc ştirea că aurelianiştiĭ aŭ intrat deja în tratative cu guvernul şi că ar fi gata să cadă la învoĭală dacă li s'ar da treĭ portofoliĭ.

Se pretinde chiar că între aurelianiştĭ nu ar fi de cît treĭ candidaţĭ serioşĭ pentru minister: D-niĭ Aurelian, Lascar şi Coco Dimitrescu. Ba că, şi dintre aceştia, D. P. S. Aurelian s'ar mulţumi şi cu o preşidenţie de Cameră saŭ Senat.

Ce spun aurelianiştiĭ

Aurelianiştiĭ dezmint în convorbirĭ particulare toate aceste zgomote. Eĭ susţin că la Octombrie vor începe lupta serioasă în contra guvernuluĭ şi că, orĭ-ce le-ar oferi D. Dim. A. Sturdza, eĭ nu se vor împăca.

„Avem un program, spun eĭ, şi ne vom face datoria de a lupta, cît vom putea, pentru ca acel program să se realizeze, cel puţin în parte“.

Cum se vede, aurelianiştiĭ întrebuinţează în răspunsul lor categoric o formulă foarte elastică. Eĭ spun că vor lupta, dar adaugă imediat: cît vor putea, apoĭ maĭ departe: pentru ca acel program să se realizeze, dar ĭarăşĭ se grăbesc să adauge: cel puţin în parte.

Ca oamenĭ moderaţĭ, nicĭ n'ar putea să fie maĭ categoricĭ în declaraţiile lor.

In aşteptare

Dar, aşteptînd toamna pentru ca să înceapă faĭmoasa luptă în contra guvernuluĭ, aurelianiştiĭ îşĭ văd de treburĭ.

D. Em. Costinescu înfiinţează o bancă, căcĭ oculta îl minează la Banca Naţională.

D. Em. Porumbaru s'a întors la Credit.

D. Delavrancea a luat funcţie la Credit, etc.

Se înţelege, omul ca să poată lupta trebuĭe să fie independent şi independenţă politică nu poate să existe fără independenţă economică.

Rep.

APA IN CAPITALA

In chestia apeĭ de băut sîntem ameninţaţĭ cu ceva maĭ răŭ de cît starea actuală: sîntem ameninţaţĭ cu o reformă stupidă, care să înghiţă ĭarăşĭ cîte-va milioane şi care să lase din noŭ Capitala fără apă potabilă.

Cînd eraŭ liberaliĭ în opoziţiune, nicĭ una din soluţiunile primarilor conservatorĭ nu I-a satisfăcut; pe atuncĭ liberaliĭ cereaŭ să se aducă apă din munţĭ, să se cheltuĭască cît de mult, dar să se dea oraşuluĭ o apă fără cusur.

Astă-zĭ liberaliĭ aŭ părăsit vechile lor propunerĭ şi, aducîndu-şĭ aminte că actualul sistem defectuos cu filtrele de la Bîcu este tot opera lor, aŭ început să facă propunerĭ pentru ca să se aducă apa ceva maĭ sus de Bîcu şi să se adopte un noŭ sistem de filtrurĭ maĭ perfecţionate.

Aceasta ar fi o adevărată calamitate. De aceea să nu lăsăm pe liberalĭ ca să nenorocĭască încă o dată oraşul.

Maĭ bine să rămînem în starea actuală de cît să cădem într'o nouă pîrleală.

Stop.

Faure la Petersburg

Lumea politică din Franţa şi din Europa întreagă se ocupă acum de călătoria luĭ Felix Faure la Petersburg. Preşedintele republiceĭ franceze se duce să întoarcă vizita pe care ţarul a făcut-o la Paris şi, în această călatorie a sa, Faure aproape ĭese din rolul *preşedinteluĭ*, jucînd pentru un scurt timp pe acel al *monarchuluĭ*.

In primul loc, partea interesantă a acesteĭ călătoriĭ este — ca să ne exprimăm aşa — partea psichologică. Faure este de origină tăbăcar şi, cu toate acestea, el este actualmente chĭemat să facă vizită unuĭ mare monarch autocrat, stăpîn nemărginit în ţara sa. Şi, vizitînd pe acest monarch, Faure trebuĭe să rămîie mereŭ ceea ce este, adică: *preşedintele republiceĭ*. Orĭ-ce cuvînt al săŭ trebuĭe să poarte o marcă deosebită, să se priceapă că poporul francez vorbeşte prin gura *alesuluĭ* săŭ şi că nu *stăpînul* săŭ se pronunţă.

*

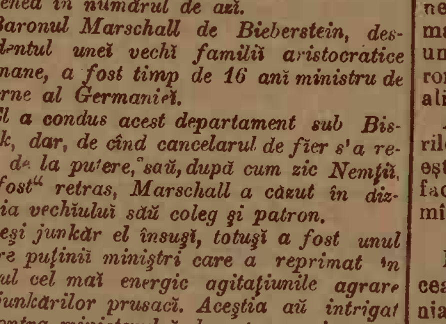
In această privinţă, Faure a dovedit foarte mult tact, după cum trebuĭe să recunoască şi un ziar regalist ca *Gaulois*. Actualul preşedinte al republiceĭ a venit în contact cu mulţĭ monarchĭ: el a vizitat pe împăratul Austrieĭ, s'a întîlnit cu regina Anglieĭ, a primit pe ţarina văduvă, a primit pe ţarul RusieĭI, pe regele Portugalieĭ şi pe regele Grecieĭ,—dar nicĭ odată Faure n'a uĭtat că e alesul temporar, reprezintantul amovibil al poporuluĭ francez. Şi acest tact n'a rămas nerăsplătit, căcĭ dacă trebuĭe, ca republicanĭ şi maĭ ales ca anti-ţarişti, să defaĭmăm alianţa franco-rusească, nu maĭ puţin însă trebuĭe să recunoaştem că, date fiind prejudecăţile capetelor încoronate faţă cu „canalia burgheză“, invitarea adresată de ţar luĭ Faure este un triumf al acestuĭa din urmă.

*

Depeşile ultime ce le-am primit ne-aŭ anunţat că ambele Camere franceze aŭ votat creditul de o jumătate de milion cerut pentru acoperirea cheltuĭelilor necesitate de călătoria luĭ Faure la Petersburg. Faptul că acest credit s'a votat în Camera deputaţilor fără discuţiunĭ violente, ĭar în cea a senatorilor cu totul fără discuţiunĭ, dovedeşte că ideĭa alianţeĭ franco-ruse a început să fie primită, de voĭe de nevoĭe, de toţĭ oamenii politicĭ francezĭ. O fi şi aceasta un triumf al politiceĭ D-luĭ Faure,—in orĭ-ce caz însă, un triumf care nu poate înveseli pe nicĭ un sincer democrat şi republican. Adulaţiunea pe care o are poporul francez pentru „bratucĭca“ de la Petersburg, dă dovadă de o însemnată degenerare a pătureĭ conducătoare din Franţa întru cît priveşte ideĭa republicană. Rămîne ca masele marĭ ale poporuluĭ să veghieze ca Faure să rămîie numaĭ preşedintele republiceĭ şi după contactul cu sfintele capete încoronate. Şi sîntem convinşĭ că poporul marilor revoluţiĭ îşĭ va pricepe rolul.

Gal.

Baronul Marschall

Fostul ministru de externe al Germanieĭ, al căruĭa loc a fost ocupat de către contele de Buellow, al căruĭa portret îl dăm de-asemenea în numărul de azĭ.

Baronul Marschall de Bieberstein, descendentul uneĭ vechĭ familiĭ aristocratice germane, a fost timp de 16 anĭ ministru de externe al Germanieĭ.

El a condus acest departament sub Bismark, dar, de cînd cancelarul de fĭer s'a retras de la putere, saŭ, după cum zic Nemţiĭ, „a fost“ retras, Marschall a căzut în dizgraţia vechĭuluĭ săŭ coleg şi patron.

Deşi junkăr el însuşĭ, totuşĭ a fost unul dintre puţiniĭ miniştri care a reprimat în modul cel maĭ energic agitaţiunile agrare ale junkărilor prusacĭ. Aceştia aŭ intrigat în contra ministeruluĭ de externe şi urmarea a fost procesul Tausch-Luetzow, în care Marschall a jucat un rol senzaţional, şi, în fine, înlocuirea acestuĭa prin D. de Buellow

Iust.

VIZITE PRINCIARE

Principele Ferdinand al Bulgarieĭ va trece zilele acestea prin Romînia ca să facă o vizită regeluĭ nostru. In halul financiar în care ne găsim, sperăm că cel puţin nu vom fi siliţĭ tot noĭ să plătim cheltuĭelile aceşteĭ politeţĭ dintre capete încoronate.

Motivul aceşteĭ vizite, spun ziarele oficioase austriace, este a da o dezminţire ziarelor de opoziţiune bulgare şi romîne, carĭ arată că ar fi o duşmănie între cele două state vecine. Principele Ferdinand, venind în Bucureştĭ orĭ în Sinaia, voĭeşte să ne spună că relaţiunile dintre Bulgaria şi Romînia aŭ rămas, ca şi maĭ nainte, cele maĭ cordiale.

O vizită însă nu dovedeşte absolut nimic. In istoria politică contemporană am văzut zecĭ de exemple în carĭ s'aŭ declarat războaĭe imediat după ce regiĭ saŭ împăraţiĭ s'aŭ pupat.

De-altmintrelea, cînd noĭ am afirmat că Bulgaria are intenţiunĭ rele şi pornirĭ duşmănoase în potriva noastră, ne am bazat pe înarmările ce se făceaŭ la graniţele noastre, pe tonul ziarelor oficioase bulgăreştĭ carĭ declaraŭ că Dobrogea se cuvine Bulgarieĭ, pe propaganda pan bulgărească din Dobrogea şi din Bulgaria.

E posibil ca azĭ să fie nevoĭe a se risipi această credinţă, e posibil ca Bulgaria să fi început să cunoască ce va să zică dragostea rusească şi să fi văzut că nu e folositor să asculte de poveţele muscăleştĭ; rămîne indiscutabil însă faptul că, la un moment dat Bulgaria avea intenţiunĭ războĭnice faţă de noĭ.

Vizita principeluĭ Ferdinand nu dovedeşte dar nimic, nu probează că ura provocată de Rusia a încetat şi că mîĭne nu vom fi din noŭ în conflict cu vecinii noştri.

Sfinx.

DIN VIAŢA REGELUI CAROL

Regele Carol şi Frederic III.—Diplomaţia regineĭ.— Scrisorĭ.—După războĭ.—Ignatiew.

Regele Carol îşĭ publică din cînd în cînd memoriile. Intru cît ele redaŭ într'adevăr cele petrecute sub domnia sa, întru cît ele nu ascund opiniile adevărate ale regeluĭ despre persoane şi lucrurĭ—cine ar putea spune? Ceea-ce este neîndoĭelnic însă, e că memoriile regeluĭ Carol conţin o mulţime de fapte, documente şi scrisorĭ foarte folositoare pentru un istoric care va şti să distingă, unde se sfîrşeşte adevărul obĭectiv şi unde începe expunerea subĭectivă a faptelor.

De asemenea va fi de nevoĭe ca cetitorul memoriilor regeluĭ şi maĭ ales criticul lor să citĭască şi printre rîndurĭ, căcĭ de şi regele a ales forma notiţelor zilnice, scurte şi aproape lipsite de comentar, totuşĭ nu arare orĭ se poate vedea şi o tendinţă de a ascunde ceva, de a evita o critică, pe care autorul, dacă n'ar fi fost aşa de sus pus, fără îndoĭală că n'ar fi ezitat s'o facă.

*

Acum de curînd a apărut în limba germană un noŭ volum din „Memoriile regeluĭ Carol“. Se ştie că aceste volume apar, sub titlul: „Din viaţa regeluĭ Carol al Romînieĭ“, ca operă a unuĭ autor anonim, al unuĭ „martor ocular“.

Noul volum este într'atît maĭ interesant de cît cele ce l-aŭ precedat întru cît el se ocupă de aniĭ 1876 pînă la 1879, adică tocmaĭ acea perioadă de timp în care cad războĭul pentru cîştigarea independenţeĭ, Congresul din Berlin, răpirea Basarabieĭ şi declararea independenţeĭ.

Volumul acesta se maĭ deosibeşte de cele ce l-aŭ precedat şi prin faptul că, pe cînd acestea conţineaŭ foarte multe scrisorĭ de ale principeluĭ moştenitor Frederic, viitorul Frederic al III-a, împărat al Germanieĭ,—ultimul volum nu conţine de cît foarte puţine scrisorĭ de ale principeluĭ de coroană german.

*

Dar aceste puţine scrisorĭ sînt de un deosebit interes. Una dintre cele maĭ interesante este aceea prin care Frederic felicită pe regele—pe atuncĭ principele—Carol pentru succesul ce a obţinut armata romînească pe cîmpiile Bulgarieĭ.

„Ce bine îmĭ pare—scrie Frederic—că a trebuit să fie unul de-aĭ noştri acela care să conducă mica oştire romînească la victorie. Şi ce bine îmĭ pare maĭ ales, că trebuĭe să se vorbĭască de un războĭ ruso-romîn, de o alianţă ruso-romînească, de o victorie a oştirilor aliate ruseştĭ şi romîneştĭ.

Acest lucru îl voĭ comunica şi ofiţerilor regimentuluĭ în ale căruĭa cadre eştĭ trecut...., de sigur că aceasta le va face mare bucurie şi îĭ va umplea de mîndrie.“.

*

Din puţinele scrisorĭ pe carĭ, în această epocă furtunoasă pentru Romînia, le-a adresat principele de coroană Frederic regeluĭ Carol, reĭese că Germania, ca să nu se strice cu Rusia, nu voĭa să intervie nicĭ cît negru sub unghie în favoarea Romînieĭ, ci lăsa pe aceasta pradă faĭmoaseĭ brutalităţĭ a diplomaţilor ruseştĭ de tagma luĭ Ignatiew & Comp.

Zadarnic făcea Carol apel la rudele sale, zadarnic se adresa principeluĭ de coronă, zadarnic unchiuluĭ săŭ, batrînuluĭ împărat Wilhelm I;—înainte încă de a se aduna congresul din Berlin, interesele Romînieĭ eraŭ tradate, ĭar Basarabia ruptă de la sînul patrieĭ mume şi înlocuită prin cele două judeţe dobrogene.

*

Intr'o scrisoare destul de interesantă, principele Frederic dezvoltă motivele politico-diplomatice pentru carĭ Germania nu poate interveni în favoarea Romînieĭ. Era politica luĭ Bismark la mijloc, acea politică de duplicitate pe care cancelarul de fĭer, cu cinizmu-ĭ obicĭnuit, a destăinuit-o acum de curînd, voind să sfărîme tripla alianţă. In tot secretul, Germania era aliata Rusieĭ şi, pentru această alianţă, Bismark ar fi sacrificat ceva maĭ mult de cît o făşie de pămînt, fie ea chĭar stăpînită de un Hohenzollern.

Un lucru pare însă a fi stabilit. Impăratul Wilhelm I ar fi dorit să vie în ajutorul nepotuluĭ săŭ, dar Bismark nu voĭa,—şi voinţa luĭ Bismark era suprema lege. Şi dacă, în concepţia istorică, n'am avea ideĭ maĭ profunde, am putea conchide şi noĭ, ca mulţĭ alţiĭ: că Basarabia ni s'a luat fiind-că Bismark n'a voit să ne-o lase.

*

Din maĭ multe scrisorĭ ale principeseĭ—astă-zĭ regina Elisabeta—către regele Carol, precum şi din maĭ multe notiţe ale acestuĭa, reĭese tonul înjositor în care diplomaţiĭ ruşĭ şi maĭ ales Ignatiew trataŭ pe Romînĭ.

Avem maĭ întîĭ o scrisoare a regineĭ datată din Cotrocenĭ şi adresată regeluĭ.

„Nu'ţĭ închipuĭeştĭ—scrie regina—cît m'a bucurat de mult scrisoarea ta... Ierĭ am avut ocaziunea să vorbesc cu Ignatiew. „Tot n'avem încă nicĭ un ră-

nit romîn ?"—îmĭ zise diplomatul rus. „Slavă Domnuluĭ,—i-am răspuns eŭ,—n'avem de cît puținĭ rănițĭ... Nu ne lipsesc dorința și voia bună, dar ne lipsesc podurile și pontoanele" (pentru trecerea Dunăreĭ. Not. Red.). Atuncĭ Ignatiew riposta: „Doar v'am dat un milion în acest scop"... și după cît-va timp adăogă: „Eŭ așĭ fi cel d'întîĭ ca să intervin pentru independența D-voastră..." Am tăcut la aceste vorbe și am continuat să mă joc cu evantaiul pe care îl aveam în mînă..."

E un mic cap d'operă de diplomație femeiască această purtare a principeseĭ Elisabeta față cu Ignatiew.

Sfîrșind, voim să cităm aci încă un mic episod, publicat în volum, episod care pune pe *prietenii* muscalĭ în adevărata lor lumină.

Ignatiew era, ca în tot-d'a-una, brutal față cu ceĭ maĭ slabĭ. Principele Ioan Ghica venise să discute în cestiune Basarabieĭ. „Ne trebue Basarabia", a declarat scurt Ignatiew. Delegatul guvernuluĭ nostru voi să insiste asupra dreptuluĭ istoric ce aveam cu privire la această provincie, dar zadarnic. „Nicĭ o discuție,—declară Ignatiew,—ne trebue Basarabia și o vom avea; dacă vețĭ face vorbă multă, vă vom ocupa cu oștire".

Cuĭ se prezintă ocaziunea să citească noul volum *Din viața regeluĭ Carol* să se grăbească. E o lectură instructivă și de un deosebit folos în momentul actual, cînd anumite elemente trag iar cu coada ochiuluĭ spre Rusia.

Strat

Impresiunĭ și Palavre

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale)

Măĭ bădică Chițibuș,

Ti'l cĭ poznaș om trebue să maĭ fiĭ și niatale, ¹) Doamne!... saŭ așa, na! uĭte nu maĭ departe acum mi-aĭ făcut o boroboață care m'a necăjit, fooĭ și n'o să te uĭt pîn'oĭ murĭ, că nu's ce aĭ? un:

Dute 'ncolo, vino-ncoace
Staĭ pe loc și nu'mĭ da pace!...

Stam acasă într'o Duminecă, după prînz. Toomaĭ ciugulisem niște cireșe, cînd al-de badea Neculaĭ și Marin vin pe la mine și-mĭ zic:

— Măĭ Floreo măĭ!

— Haĭ, bădică?

— D'apoĭ ce staĭ acasă mă, ca un huhurez, pe mîndreța asta de zi și nu viĭ la horă, haĭ? fiind-că treceam p'aicĭ ne-am abătut și pe la tine.

—Da ce să viŭ, bădică Neculaĭ—fiind-că și vorba—zic eŭ, cînd n'am la ce veni; că mă trage pe horă, știŭ pustia cea de fată, și uĭte de-aceea nu viŭ și tînjesc și eŭ așa.

— Ti! mă da ține-țĭ firea,—ce dracu, pentru atîta să te prăpădeștĭ tu!?

Și cu vorba, vorbă, mă făcură, și dracului, să mă primenesc și să mergem cu toțiĭ la horă.

Păĭ să mă fi văzut, bădică Chițibuș, în ciuda eĭ cum mă gătiĭ, de-țĭ era maĭ mare drag să priveștĭ la mine: luaĭ ițarĭ și cămeșoiul cel noŭ, mă'ncinseĭ cu betele cele roșiĭ și cu zorzonele de toată mîna, luaĭ și banda cu doĭ canafĭ la spinare ca doĭ bujorĭ, peptănaĭ chica frumos—că'n păr, bădică... Halal de mama ce m'a făcut!—Și cu pălăria pe-o sprinceană, că doar și doar l-oĭ plăcea și eŭ o țîră.

Și pornirăm la horă. Ajungem. Hora era în toĭul eĭ. Al-de badea Neculaĭ și Marin se prind îndată; eŭ maĭ rămăseĭ să-mĭ văz *puĭul cu ața* dacă a venit și tot dam tîrcoale cu ochiĭ pe la fete, că doar oĭ găsi-o; cînd... ce să vezĭ, *ea* lîng-o surată rîdea... rîdea de turba pămîntul, săltînd din umerĭ și cu ochiĭ ținta la mine de mă băga în dracĭ și mă zăpăcise de nu maĭ știam unde sînt; în urmă dă 'mnezeŭ, în zdrăngănitul cobzeĭ și 'n tropoitul horeĭ, mă dezvrăjesc de ochiĭ eĭ; Doamne, ce horă! cum nu țĭ-aŭ văzut ochiĭ:

„Treĭ pașĭ la stînga binișor
„Și alțĭ treĭ la dreapta lor;
„Se prind de mînĭ și se desprind,
„S'adună cerc și iar se'ntind
„In tact ușor.

Iar cînd să maĭ înfierbînteŭ flăcăiĭ și începeaŭ să să sbată, bătînd din călciĭ, numaĭ auziaĭ:

Za... za!... tot așa
Tot așa și iar așa!...

Și, fiind-că mă prinseĭ și eŭ în horă, întinseĭ hora pîn' la *ea*; dar vezĭ, îndrăcita, par'că ce aștepta, țîștĭ ute lîngă mine, cu surata de mînă, și dăĭ... vîrtos de par'că apucase vîntĭ dar cum să sparse hora pieriseră de par'că intraseră în pămînt amîndouă. Dăĭ eŭ în dreapta, dăĭ eŭ în stînga—nimic! de-mĭ venia să crăp!

La vr'o treĭ zile numaĭ mă întîlnesc cu surata Ileana:

— Da unde'ĭ fă ceĭ-l'alta cu care aĭ jucat în horă lîngă mine?

— Cine mă, **Rodica**? și începu să rîdă, șireata; păĭ tu nu știĭ mă că ea'ĭ îndrăgită moartă după Chițibuș.

— Cum... Chițibuș!... care Chițibuș?

— Care Chițibuș? Cela așa ș'așa.

— A... a!... el? păĭ el care'ĭ îndrăgit turbat de 'conița Celesta nicĭ n'a să se uĭte la *ea*, pîrlita draculuĭ!

Acum cînd, bădică Chițibuș, te necăjit, foc! pe niatale că mĭ-aĭ luat păpușoiul de pe foc, să'țĭ cînt un cîntec:

Măĭ bădică Chițibuș
Nu'ncurca lelițele,
Că de'țĭ torn un gălăiuș
O să vezĭ steluțele!!...

Ploieștĭ, 22 Iunie, 1897. **Florea.**

Poșta luĭ Chițibuș

Mignon.—*Loco.* Da.

Ch.

¹) Niatale-matale, cum se uzează în gura poporuluĭ.

A. I. Nelidow

Din diferite depeșĭ oficiale și particulare am aflat că ambasadorul rusesc din Constantinopol, Nelidow, va fi înlocuit prin Sinoview, ambasadorul rus din Stockholm, și că Nelidow va trece la Roma. Rechĭemarea luĭ Nelidow a produs cu drept cuvînt o curioasă impresie prin cercurile diplomatice, carĭ se obicĭnuiseră a vedea într'însul un reprezintant influent al politiceĭ rusești pe lîngă Cornul de aur.

Nelidow e de 15 anĭ reprezintantul țaruluĭ pe lîngă sultan. A fost numit la 15 Iunie 1882, cu cincĭ zile înainte de a se aduna conferința ambasadorilor pentru Egipet. In afară de ambasadorul Austrieĭ, baronul de Calice, care ocupă locul săŭ de prin 1880, Nelidow este cel maĭ vechiŭ ambasador pe lîngă Poartă.

Nelidow, după cum am spus, a fost mutat la Roma, după uniĭ pentru că n'a fost destul de energic față cu Turcia în tratările de pace, după alțiĭ fiind-că țarul ar avea de gînd să facă o vizită regeluĭ Italieĭ prin luna Octombrie.

Dip.

CRONICA

Ivanovici

Sînt dintre ceĭ carĭ mă duc serile — într'o seară într'un loc, într'altă seară într'altul — pe la grădinile și cele-l'alte spectacole din Bucureștĭ.

Petrecerĭ grozave nu avem, dar sînt vre-o două-treĭ orchestre carĭ se silesc să facă — și fac maĭ mult saŭ maĭ puțin — artă.

Mie îmĭ plac mult valsurile luĭ Ivanovicĭ.

Am tot ascultat pretutindenĭ... n'am auzit nicăierĭ o bucată măcar.

Aud în toate părțile bucățĭ de fel de fel de celebritățĭ necunoscute aproape ca al-de Komzak și alțiĭ ca el, aud mereŭ și nesfîrșit aceeașĭ „Stella confidenta" cu care mi se ura și cînd eram copil, aud atîtea bucățĭ dintre carĭ pe unele le maĭ aud și la flașnete, dar nimic de cel care — în ce privește valsurile — e cu adevărat o celebritate.

La Viena, la Pesta, în Bruxelles, în orașele principale din Germania, la toțĭ negustoriĭ de muzică portretul luĭ Ivanovicĭ e pus printre portretele celebritățilorr muzicale ale timpuluĭ. Valsurile sale se vînd în caĭete pe carĭ scrie sus *„Valses célèbres"*.

Mĭ-aduc aminte — cînd eram în Belgia — aveam un prieten care cînta la piano cu un talent într'adevăr rar. E făcuse ca valsul *„Inima mea pentru a ta"* să ajungă o patimă. Nu era casă în oraș în care să nu se cînte. Și Belgieniĭ sînt muzicanțĭ. Se știe de ce faĭmă s'a bucurat „Valurile Dunăreĭ" la Paris, Londra și pretutindenĭ în Occident. De atuncĭ Ivanovicĭ a scris încă multe bucățĭ....

Cine le cîntă la noĭ?

Și la ce nu le cîntă nimenĭ?

Ivanovicĭ e maĭor și șef al muzicilor noastre militare. Oare această înaltă tare așa de meritată a jignit întru cît-va lauriĭ șefilor noștri de orchestre carĭ preferă pe Komzak și pe alțiĭ de același calibru?

Ce să fie de sîntem lipsițĭ de plăcerea de a asculta bucățile delicĭoase ale unuia din regiĭ valsuluĭ care, printr'o foarte rară minune, se întîmplă să fie romîn?

RaduPreleș.

Un bucureștean pe zi

Radivon

Nea Tudorache are toate talanturile: *știe să vîndă marfa bine, este un filantrop care a deschis* bazarul de caritate *și, maĭ presus de toate, este poĭet: toate reclamele el le face în versurĭ în carĭ vorbește despre*

...mărțișoare
Pentru Doamne și Domnișoare.

Grație acestuĭ ultim talant, *nea Tudorache a ajuns cunoscut, o instituție bucureșteană și fie-care cetățean, cînd e vorba să cumpere vre-o bijuterie, știe că*

...e de bon-ton
Să alerge la Teodor Radivon.

Par.

BENEDICT H. REVOIL

Pădurea blestemată

Trenul aluneca repede, aci străbătea o cîmpie pustie, aci o pădure seculară, întunecoasă și fioroasă.

Pădurile în America sînt marĭ și pline de triburĭ indigene carĭ caută să omoare pe albĭ.

Prietenul meŭ Iohn Steriopol's fu chĭemat grabnic în Filadelfia.

Ca să plece din New-York spre Filadelfia, trebuĭa să străbată o pădure seculară și locuită de un trib de indienĭ periculoșĭ, de tribul *„Vulpeĭ negre"*, cel maĭ șiret trib din acea localitate.

Afacerile înlăturaŭ orĭ-ce pericol și, cum la un yankeŭ gheșeftul este maĭ presus de toate, amicul meŭ uĭtă de „Vulpea neagră" și plecă.

Drumul merse bine pînă la pădurea blestemată.

*

Iată tragica povestire a amiculuĭ meŭ:

Intrarăm în pădure. Prînzĭam c'un banchĭer din New Orleans, vorbĭam de afacerĭ și de politică; la „Vulpea neagră" însă nicĭ nu mă gîndĭam.

— Eĭ, amice, zise banchĭerul, trebu-rile merg prost. Dar financiarul nu sfîrși vorba, cînd vagonul se umplu de o lumină sinistră. Lumina era roșie și un fum înăbușitor de reșină ne îneca. Ce se întîmplase? Pădurea era în flacărĭ. Vulpea neagră dăduse foc locuințe sale. Trenul aluneca cu viteză foarte mare; cu toate acestea, vagoanele de marfă de la urmă, fiind de lemn, luară foc imediat.

*

Veni vestea că mașinistul a fost ucis, că mașina fuge în neștire, neputînd fi oprită de nimenĭ. Vagoanele aŭ rămas în urmă.

Femeile leșinară, copiiĭ plîngeaŭ, iar bărbațiĭ și în special un popă se silĭaŭ să arate fericirile morțeĭ.

Frica mă înlemnise. Nu maĭ puteam zice nimic; priveliștea asta îmĭ întunecase rațiunea.

Trecuse o jumătate de oră și trenul continua să alerge prin pădurea înflăcărată.

Unul din noĭ se hotărî să meargă la mașină ca s'o pună din noŭ în legătură cu vagoanele.

Se sui pe coperișul vagoanelor, făcu un pas greșit și căzu jos.

Imediat Indieniĭ îl luară și, în fața călătorilor îngrozițĭ, îl ciopîrtiră.

Trenul ieșise din pădure, dar urma să fugă nebunește. Eram disperațĭ, cînd o bubuitură groaznică se auzi.

— Nu e nimic, zise un om gras; sînt niște butoaĭe cu dinamită ce le ducem la Filadelfia.

De-abĭa sfîrșise vorbele, cînd patru detunăturĭ fioroase se auziră, iar trenul se opri.

Ce se întîmplase?

Mașina deraĭase și se înfipsese în pămînt, iar în jurul vagoanelor vre-o 4—500 de Indienĭ vociferaŭ veselĭ.

*

In zadar respectabilul preot voi să implore mila luĭ D-zeŭ, cerînd grație Indieniĭ eraŭ neînduplecațĭ; voĭaŭ să ne omoare pînă la unul. După ordinele date de „Vulpea neagră", toțĭ călătoriĭ fură ucișĭ, afară de mine, care, printr'un noroc orb, eram într'un water closet secret al vagonuluĭ de dormit.

Chinul îmĭ fu lung. Gemetele victimelor, foamea și setea mă făcură să caz bolnav de frigurĭ.

Peste două zile, veni un tren de ajutor. Din 300 de călătorĭ numaĭ eŭ trăĭam.

Impreună cu poliția plecaĭ spre a urmări pe „Vulpea neagră".

Intrarăm în pădure. Focul se stinsese din cauza uneĭ ploĭ torențiale.

Care ne fu mirarea cînd întreg tribul luĭ „Vulpea neagră" se sinucisese.

In mijlocul morților, pe un tron rudimentar, dormĭa somnul vecĭnic „Vulpea neagră".

*

Fără voĭa mea, am admirat pe aceștĭ eroĭ carĭ se făceaŭ tîlharĭ numaĭ pentru a-șĭ apăra libertatea.

Știind că vor fi pedepsițĭ, preferară moartea. Ast-fel se stinse tribul „Vulpeĭ negre".

De atuncĭ, drumul: New-York — Filadelfia deveni unul dintre cele maĭ sigure și liniștite.

Calon.

DIN BOTOȘANI

(Corespondență part. a „Adevĕruluĭ")

Inundațiile. — Pentru inundațĭ.— Liceul și externatul de fete.— Pentru direcția liceuluĭ.— Procesul de la Tudora.

Inundațiile

Am arătat pĭerderile suferite din cauza inundațiilor.

In special moșiile Tîrguluĭ și Stăuceniĭ sînt aproape nimicite.

Prefectura noastră a făcut un raport ministruluĭ despre starea recolteĭ, precum și despre pĭerderile suferite.

După acest raport, pĭerderile în județ se ridică la suma de 300,000 leĭ.

Pentru inundațĭ

Joĭ, 19 Iunie, D-na Irina Vlădaĭa, cu concursul D lor Băjenaru și Hutter, a dat un concert în folosul inundaților.

Concertul a reușit de minune.

Ceea-ce m'a mirat mult însă e că artiștiĭ, deșĭ romînĭ, aŭ cîntat numaĭ treĭ bucățĭ romîneștĭ.

Liceul și externatul de fete

Acuma, cînd miĭ de oamenĭ aŭ ajuns săracĭ lipițĭ pămîntuluĭ, ar fi bine ca direcțiile acestor școlĭ să imite exemplul altor școlĭ din țară și, în loc ca baniĭ destinațĭ pentru premiĭ să fie cheltuițĭ pentru cărțĭ, să se verse în folosul inundaților.

Pe lîngă că s'ar face un act umanitar, apoĭ acest fapt ar fi o frumoasă pildă și pentru tineret, care se va deprinde din vreme cu „a face binele".

Pentru direcția liceuluĭ

In urma circulăreĭ ministeruluĭ de culte prin care se spunea să se serbeze ziua de 10 Maĭ, D. H. de Gallier a ținut o conferință care a produs suma de 1.080 leĭ.

Pînă acum baniĭ nu sînt întrebuințațĭ la nimic. Ar fi bine ca, față de jalea din întreagă țară, această sumă să se dea inundaților.

Procesul de la Tudora

In zilele de 19, 20 și 21 Iunie s'a judecat la Curtea cu jurĭ procesul ucidereĭ perceptoruluĭ din Tudora.

E proaspătă încă în mintea tuturora această ucidere.

Deșĭ la început eraŭ arestațĭ numaĭ treĭ țăranĭ, totușĭ maĭ tîrziŭ a fost arestat și evreul Moise Hessmann.

Acest evreŭ nu era acasă în timpul cînd s'a săvîrșit omorul; totușĭ, fiind-că perceptorul s'a refugiat în casa luĭ, unde era soția evreuluĭ singură, și fiind că aci a fost ucis, niște gendarmĭ aŭ căutat să-l amenințe, zicînd că el a pus pe țăranĭ să ucidă pe perceptor. Evreul—poate nevinovat — de frică făgăduieș-te gendarmilor o oare-care sumă de banĭ ca să nu spună pe unde-va una ca asta. Eĭ însă, nemulțumițĭ, declarară că a vrut să-ĭ mituĭască și ast-fel evreul e declarat de complice.

La proces s'aŭ găsit puține indiciĭ de vinovăție contra luĭ. Din toțĭ martoriĭ, numaĭ unul a declarat că evreul era dușman perceptoruluĭ și el ar fi dat de băut acuzaților ca să 'l ucidă, plus că acuzațiĭ—ca să scape maĭ ușor—îl învinovățĭaŭ.

Jurațiĭ însă aŭ dat un verdict afirmativ.

Evreul a fost condamnat la opt anĭ închisoare, iar ceĭ-l'alțĭ la treĭ, șapte lunĭ și un an.

Se crede că procurorul general, D. Mîndru, va face recurs la casație.

Coresp.

OFICIALE

* S'a acordat D-luĭ colonel Mihail Aslan, de la școala de ofițerĭ, autorizația de a purta insemnele ordinuluĭ „Francisc Iosif" în gradul de comandor (Austria).

* D. d-r T. Cerchez, profesor cu titlul provizoriŭ de higienă și medicină populară la școala normală de învățătorĭ din Bîrlad, a fost numit definitiv la catedra sa.

DE LA GOVORA

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ")

Timpul.—Viața la Govora.—Siguranța publică.

Timpul

De la 18 Iunie, timpul e foarte frumos.

Lumea a început să vie în număr mare. Pînă în prezent aŭ sosit peste treĭ sute de persoane.

S'aŭ construit două-zecĭ de cabine noĭ și toate funcționează foarte regulat.

Viața la Govora

Traĭul e foarte puțin costisitor la băile Govora.

Anul acesta maĭ ales, viața-ĭ cît se poate de ĭeftină și administrația băilor foarte îndatoritoare.

In ceea-ce privește apele, ele nu lasă nimic de dorit; iar D. dr. Popovicĭ își dă toate silințele pentru a mulțumi pe toțĭ vizitatoriĭ.

Siguranța publică

Pe cît îmĭ aduc aminte din anul trecut, vizitatoriĭ aŭ rămas foarte mulțumițĭ de comisarul Bruciu, însărcinat cu menținerea ordineĭ și liniștei publice la aceste băĭ.

Acum numitul comisar e chĭemat, de către autoritățile polițieneștĭ superioare, la postul săŭ din Vîlcea, de oare-ce aci fusese atașat numaĭ pe timpul stagiuneĭ balneare.

Cum rămîne însă cu siguranța și liniștea vizitatorilor? Ar fi bine ca D. ministru de interne să revie asupra ordinuluĭ prin care comisarul Bruciu a fost luat de la băile Govora și trecut înapoĭ la Vîlcea.

Coresp.

Din Prahova

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ")

Spitalul din Urlațĭ.—Starea spitaluluĭ din Urlațĭ. — Care-ĭ cauza? — Tratament curios.

Spitalul din Urlațĭ

Despre medicul spitaluluĭ rural Urlațĭ, doctorul Emanoil Florescu, s'aŭ spus multe lucrurĭ, menite a convinge pe orĭ-cine că D sa are un temperament maladiv și că, în asemenea condițiunĭ, prezența sa în capul aceșteĭ instituțiunĭ a devenit o curată calamitate.

Iată ce spune un străin, care a vizitat Urlațiĭ, despre starea spitaluluĭ de la noĭ.

Starea spitaluĭ din Urlațĭ

Sînt bucureștean și în măsură să cunosc foarte bine în ce condițiunĭ de salubritate se găsesc maĭ toate spitalele din țară și cu deosebire spitalele Eforieĭ. Vă mărturisesc că nu mĭ s'a întîmplat să văd nicăierĭ „infecția" care domnește în spitalul rural din Urlațĭ.

Cînd am intrat în saloane, m'a izbi o duhoare teribilă. Aceste saloane nu seamănă de fel a odăĭ de bolnavĭ. Pe jos, scîndurile pline de grăsimĭ și pretutindenĭ o neorînduĭală fără marginĭ. Latrinele sînt într'o stare deplorabilă.

Peste tot locul plana un miros pestilențial.

Care-ĭ cauza?

„Am întrebat care este cauza acestuĭ mare neajuns păgubitor sănătățeĭ bolnavilor și personaluluĭ acestuĭ spital și mi s'a dat să înțeleg că D-rul Florescu nu ... împărtășește principiile profilaxieĭ moderne și-ĭ pare răŭ să sacrifice dezinfectante pentru un lucru atît de puțin însemnat!??! Am observat — și atîta tot — o strachină mică de pămînt cu un lichid negricios într'însa, strachină pusă într'una din sălile principale ale spitaluluĭ și care, după toate probabilitățile, era singurul venicul cu care se dezinfectaŭ aci cîte-va miĭ de metri cubĭ de aĭer.

In asemenea lucrurĭ sînt profan, o mărturisesc; știŭ însă că știința medicală actuală are alte mijloace și alte dezinfectante maĭ puternice cu carĭ distruge germeniĭ infecțioșĭ carĭ plutesc în aĭerul vițiat al salelor de bolnavĭ. Așĭ dori să fiŭ pus în măsură să mi se arate chiar de dr. Florescu de ce aparate se servește D-sa în acest scop, ce substanțe consumă și cîtă anume cantitate? Gurile rele spun că 10 lunĭ de zile de cînd e în capul acestuĭ spital n'a întrebuințat nicĭ 3 kilo de accid fenic. Adevărat să fie?

Tratament curios

„Ceva maĭ mult, am observat, spre marea mea mirare, că nicĭ unul din bolnavĭ (sa se noteze că eraŭ 28) n'avea pe măsuțele lor nicĭ o sticlă cu medicamente, nicĭ o cutie cu unsoare și nicĭ un fel de praf. Am întrebat care-ĭ cauza și mi s'a răspuns ca doctorul Florescu are un tratament cu totul deosebit săŭ, maĭ bine zis, unic în felul săŭ. De două orĭ pe zi, în timpul vizitelor, împarte de la aparat, cu lingura, saŭ întinde pe o hîrtie —dacă e unsoare— leacurile dătătoare de viață nenorociților săĭ bolnavĭ.

Am rămas înmărmurit de acest curios tratament, căcĭ foarte cu greŭ îmĭ închipuĭ cum ceĭ 30 de bolnavĭ, carĭ pot încăpea în acest spital, pot să se otrivĭască la boale în toate zilele. La aparat am văzut vre-o 5 sticle cu doctoriĭ, vre-o 3 borcănașe cu unsorĭ și încolo alt nimic.

Eĭ bine, e straniŭ și inadmizibil chiar ca cu aceste 5—6 leacurĭ să se vindece atîtea boale. Pe cît aud, tradiționala băuturică (sare amară) e una din favoritele remediurĭ cu care acest celebru doctor își gonește maĭ repede din spital „numeroasa sa clientelă?!"

*

Acestea și altele multe, pe carĭ spațiul nu mĭ permite a le înșira acĭ, mi le-a spus străinul în chestie.

Și, informîndu mă, am aflat că cele ce mi s'aŭ povestit nu sînt de cît o foarte palidă copie a realitățeĭ.

Ce zic ceĭ în drept?

Forceps.

Școala de bele-arte din Bucureștĭ

Iată rezultatul concursurilor semestruluĭ al II-lea din anul școlar 1896—1897:

Secțiunea de pictură

Concursul de bust. antic. Medalia de broz cl. III: D-lor Korn Mayer, Anton Ventzel. Mențiune onor.: D-lor P. Hr. Țiporanoff, Al. Henția.

Concursul de fig. antic — Medalia de bronz cl. III: D-luĭ Pandele Ioanide. Mențiune onor.: D-lor Anton Ventzel, Teohari, Steriade Ioan.

Concursul de natură.—Medalia de bronz cl. III: D-lor I. Cîmpineanu, Baltazar Ipo r, Th. Vidali. Mențiune onor.: D-lor P. Negulescu, Teohari Ioan, G. Costescu.

Concursul de nat.-pict.—Medalia de bronz cl. III: D-lor Oprișan Radulescu, Aristide Iliescu. Mențiune onor.: D-lor P. Negulescu, P. Șerbănescu, I. Cîmpineanu, P. Ioanide, I. Țincu.

Concursul de cap de expresie. — Medalia de argint cl. I: D-luĭ Oprișan Rădulescu. Medalia de bronz cl. III: D-luĭ Pătrașcu. Mențiune onor.: D-lor P. Ioanide, Korn Mayer, Dim. Covlescu.

Concursul de compoziție (schiță). — Medalia de bronz cl. III: D-luĭ I. Țincu Mențiune onor.: D-lor P. Ioanide, Oprișan Rădulescu, Teohari Ioan.

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

43

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

Sabina dădu un țipăt:

— Traĭește?

— Da...

Nebună, pĭerdută, ea năvăli către mizerabil.

— Ah! nu mințĭ! nu mințĭ!! A înșela pe o mamă, a abuza ast-fel de inima eĭ, ar fi odios, oribil... îmĭ jurĭ că nu e mort?...

Marc Roux dădu din umerĭ.

— Așĭ fi bucuros să țĭ fac toate jurămintele din lume?... Dar jurămintele luĭ Marc Roux nu vor dovedi cine știe ce mare lucru... Nu mă încîntă nicĭ munca silnică, nicĭ ghilotina... iată ce te poate asigura că spun adevărul... Și crede-mă că, dacă mă scapĭ de bucluc cu ăsta, te voĭ servi orĭ-de-cîte orĭ veĭ avea nevoie...

— Oh! atuncĭ, repede, repede, spune-mĭ unde e copilul meŭ? Unde l aĭ ascuns? Ce s'a facut cu dînsul?... Te rog, vorbește, vorbește, dar vorbește o dată!

— Maĭ întîĭ, zise Marc Roux flegmatic, nu pot spune nimic cît timp nu voĭ fi sigur...

— Oh! Domnule, se rugă ea, obrajiĭ meĭ scăldațĭ în lacrimĭ... corpul meŭ zguduit de o emoțiune indescriptibilă nu sînt oare...

— Țĭ-am spus: serviciŭ pentru serviciŭ și nimic pentru nimic... Copilul D-tale traĭește... Iată tot ce țĭ pot spune... După ce mă veĭ scoate din închisoare, îțĭ voĭ spune restul și te voĭ îndrepta eŭ însumĭ spre locul unde el te așteaptă...

— Ah! Voieștĭ înainte de toate?..

— Drace! Dar ce doresc eŭ e drept.. Sînt acuzat de un omor pe care nu l-am comis... Acest omor nu-ĭ de cît o sinucidere... D ta știĭ bine... Scapă-mă! Și atuncĭ eŭ, ca recompensă, îțĭ voĭ reda copilul...

— Și ce-mĭ poate proba mie că spuĭ adevărul?

— Interesul meŭ.

— Și dacă ĭeșĭ din închisoare, dacă jurațiĭ îțĭ recunosc inocența, ce mă poate asigura pe mine că-țĭ veĭ ține cuvîntul?...

— Nimic, o mărturisesc... și-țĭ jur, cu toate astea, că nu am intenția să te înșel... Mĭ-e frică, Doamnă, mĭ-e frică de acești oamenĭ cu rochie roșie, carĭ mă vor judeca și, poate, mă vor condamna.. Mĭ-e frică de Cayenna saŭ Noua Caledonie... Mĭ-e frică, maĭ ales, ah! mi e frică de ghilotină... Scapă-mă, și voĭ face tot ce vreĭ... Sînt capabil chiar să devin un om onest și să fac în viitor atîta bine cît răŭ am facut în trecut...

Și căzu în genunchĭ, ca și Farigoule.

Iĭ făcea oroare acest om care, după ce fusese atît de crud, acum se arăta de o lașitate neîntrecută!...

Dar acest om putea să-ĭ dea cea maĭ mare fericire a viețeĭ sale: copilul...

Ce să facă?

Să trădeze secretul suprem al morțeĭ tatăluĭ săŭ?

Să destăinuĭască judecătorilor infamia tatăluĭ care, pentru o chestiune de onoare și de nume, nu ezitase să comită o acțiune atît de oribilă?...

Era atît de turburată, că nu putu răspunde celor din urmă întrebărĭ și rugăcĭunĭ ale mizerabiluluĭ.

Voĭa să se întoarcă acasă, să se închidă singură, să reflecteze.

Plecă de la închisoare...

Numaĭ cîte-va zile maĭ despărțĭaŭ pe ceĭ doĭ tovarășĭ de clipa cînd vor trebui să compare înaintea juraților.

Chinuită de proĭecte diferite, Sabina nu știa ce hotărîre să ĭa.

Tremura la ideia de a destăĭnui oamenilor greșala seducereĭ sale și crima luĭ Orfeoli...

Dar Orfeoli murise... El trecuse în eterna liniște din lumea cea-l'altă... Nimic nu-l maĭ putea atinge.

Rămînea decĭ greșala eĭ...

Putea să ezite?... Dar această ezitare nu era o greșală nouă?... Să dezvinovățĭască pe aceștĭ doĭ oamenĭ! Ah, cît de puțin îĭ păsa de asta!...

Dar a-șĭ regăsi copilul, a'l zmulge din mizerie, poate din martiriul unuĭ răŭ tratament, din vagabondajul de maĭ tîrziŭ, din crimă, poate,— aceasta oare nu era datoria eĭ, datoria eĭ de mamă?

Era vorba să aleagă între un mort și o ființă vie!

Ezitarea putea fi de lungă durată?

— Nu, nu, vreaŭ copilul meŭ, vreaŭ copilul meŭ...

Și începu primele demersurĭ pe lîngă judecătorul de instrucție care era însărcinat cu afacerea, pe lîngă magistrațiĭ carĭ trebuĭaŭ să judece pe ceĭ doĭ asociațĭ...

Spuse ceea-ce știa, hotărîrea ce luase tatăl săŭ de a se omorî pentru a scăpa șantajuluĭ acestor doĭ mizerabilĭ și, în același timp, pentru a aduce asupra lor pedeapsa ce meritaŭ.

Dar pretutindenĭ primi același răspuns:

— Pentru ce facĭ un asemenea demers?

— Pentru că nu voiesc ca doĭ nevinovațĭ să fie condamnațĭ...

— Nu merită interesul ce le portĭ.

— Sînt nevinovațĭ.

— Dă-ne proba nevinovățieĭ lor.

— Tatăl meŭ mĭ-a spus de maĭ nainte ce era hotărît să facă.

— Se poate, dar asta nu e o probă...

Ast-fel i se răspundea.

Probe? N'avea... nu va avea...

Iși reînoi încercările, dar nu fu primită maĭ bine de cît înainte.

Atuncĭ, tremurînd, văzînd cam îĭ moare ultima nădejde, sfîrși prin a mărturisi totul: seducțiunea, nașterea, convingerea ce avusese că fiul săŭ era mort, siguranța ce avea acum că acest copil e în viață.

Spuse că numaĭ Marc Roux ar putea să i-l redea...

Spuse de asemenea în ce condițiunĭ i-l va reda.

Găsi pe judecătorĭ severĭ, inflexibilĭ.

Eĭ nu puteaŭ să se amestece în această istorie ciudată.

Și chĭar în cazul cînd Sabina ar fi putut dovedi că moartea tatăluĭ săŭ nu se datorește de cît uneĭ sinuciderĭ, liberarea prizonierilor era imposibilă, căcĭ justiția i ar fi reținut pentru a le cere socoteală de acest copil și de părăsirea luĭ...

— Tot ce putem face, îĭ spuse unul din magistrațĭ, e să căutăm a zmulge luĭ Marc Roux o informațiune care să-țĭ poată reda copilul... Marc Roux, neîndoielnic, va fi foarte bucuros să intre în tîrg cu noĭ... Iĭ vom spune că justiția va ține în seamă acest lucru, că va fi mladioasă fața cu el... dar atîta tot... nimic maĭ mult...

Ea maĭ așteptă încă.

Ajunul procesuluĭ, tentativa supremă.

Și în această zi află că Marc Roux nu voise să vorbĭască de loc, că se încăpățînase într'o tăcere ironică și bestială.

Il vor condamna poate...

Saŭ se poate să-l și omoare.

El va duce secretul cu sine în ocne saŭ în lumea cea-l'altă.

Procesul se judecă.

Marc Roux și Farigoule fură condamnațĭ amîndoĭ la două-zecĭ de anĭ de muncă silnică.

„Ascultînd această sentință, marele Farigoule începuse să plîngă.

El protestă încă odată, spunînd că atît el cît și tovarășul săŭ sînt nevinovațĭ.

Cît despre Marc Roux, el rămase impasibil, cu dințiĭ încleștațĭ, maĭ galben ca nicĭ odată.

Dar privirea îĭ era furioasă.

Cînd află despre această condamnare, Sabina pĭerdu orĭ-ce speranță.

— Nu-mĭ voĭ maĭ vedea copilul nicĭ-odată!

Cu toate astea, dacă acest copil trăĭa în vre un colț oare care, dacă această mică ființă respira încă, nu era posibil s'o regăsĭască?...

Da, va încerca, îl va căuta

Cu toate astea, înainte ca Marc Roux să fi fost trimis să-șĭ facă pedeapsa, Sabina obținu încă o întrevedere cu el.

O primi, sinistru și răutăcĭos.

— D-ta eștĭ o mamă bună, nu-ĭ așa?... Mă prind că nicĭ nu te aĭ mișcat pentru a-țĭ dobîndi copilul...

— Am făcut tot ce am putut... N'aŭ voit să mă creadă...

— Cu atît maĭ răŭ... noĭ vom plăti oalele sparte...

— Cel puțin, nu veĭ avea milă?.... Eŭ nu țĭ-am făcut nimic.. De ce te arățĭ atît de crud față cu mine?... Te rog, fie-țĭ milă, fie-țĭ milă... dă-mĭ copilul...

— Nu.

— Fie-țĭ milă... te rog!

— Nu.

Și-ĭ întoarse spatele...

Cînd gardianiĭ intrară pentru a spune Sabineĭ că ceasul a trecut și că trebuie să plece, găsiră pe tînăra femeie leșinată...

III

Atuncĭ îĭ veni o ideĭe fixă, care n'o părăsia nicĭ ziua nicĭ noaptea.

Iși va regăsi copilul, pentru-că acest copil trăĭa.

(Va urma)

Secţia de sculptură

Concursul de bust antinc.— Menţiune onor.: D-lor P. Pavlovicĭ, D. Stănescu, P. Hr. Ţiporanoff.

Concursul de figură antică.—Medalia de bronz cl. II: D-luĭ N. Tolea. Medalia de bronz cl. III: D-luĭ Dim. Pavelescu.

Concursul de natură. — Medalia de argint cl. II: D-luĭ N. Constantinescu. Medalia de bronz cl. III: D-luĭ C. Krauss. Menţiune onor.: D-lor C. Dimitrescu, Aristide Iliescu.

Concursul de cap. de expresie.—Medalia de argint cl. II: D-luĭ Th. Vidali. Medalia de bronz cl. III: D-lor Aristide Iliescu, D. Pavelescu. Menţiune onor.: D-luĭ C. Krauss

Concursul de compoziţie (schiţă). — Medalia de bronz cl. III: D-lor C. Dimitrescu, Aristide Iliescu.

Concursul de estetică şi istoria artelor.— Menţiune onor.: D-lor D. Pavelescu, Cîmpineanu Ioan, A. D. Doctoroff, S. Negrescu, I. Teodorescu, Aristide Iliescu, D-şoarelor Maria Stănescu, Z. Sadoveanu.

Concursul de perspectivă. — Medalia de bronz cl. III: D-lor Leautey-Rènè, Doctoroff A. D. Menţiune onor.: D-lor M. Leon Gross, O. Schmidt, Baltazar Apcar, S. Negrescu, I. Cîmpineanu.

INFORMAŢIUNI

Ediţia de dimineaţă

Ungurii şi Romînii

Ungurii aŭ început să complecteze pe calea legiferărilor opera lor de maghiarizare a naţionalităţilor de sub coroana S-tuluĭ Ştefan. După ce, prin ajutorul autonomieĭ catolice, a încercat să răpiască independenţa diferitelor biserici naţionale, guvernul ungur prepară acum o serie întreagă de reforme, în aparenţă foarte laudabile, în fond însă menite numaĭ a servi la apăsarea celor-l'alte naţionalităţĭ.

*

Ast-fel, e vorba în primul loc de înfiinţarea Curţilor cu juraţĭ. Scopul ar fi foarte bun dacă legea respectivă nu ar conţine şi dispoziţiunea că nu pot fi juraţĭ de cît aceĭa carĭ ştiŭ scrie ungureşte. *Cu chipul acesta nemaghiarii nu vor putea judeca pe conaţionalii lor, ci vor trebui să se lase a fi judecaţi de Ungurĭ carĭ, în cele maĭ multe cazurĭ, nicĭ limba acuzaţilor nu o vor pricepe.*

*

Se va reforma administraţia, făcînd din funcţionarii administrativi funcţionari de stat. Acesta este un pretext pentru a introduce pretutindenĭ limba maghiară, ca singura limbă oficială de stat, cacĭ pînă acum, în administraţie, se întrebuinţaŭ şi limbile diferitelor naţionalitaţĭ din Ungaria.

*

Pe de altă parte, e vorba de revizuirea legeĭ şcolare, de care se va lega şi statificarea treptată a şcoalelor confesionale, *ceea ce ar avea ca urmare trecerea tuturor învăţătorilor romînĭ în soldul statuluĭ maghiar. Aceasta însă ar răpi învăţătorilor independenţa şi ĭ-ar sili, de voie de nevoie, saŭ să devie agenţĭ aĭ maghiarizmuluĭ, saŭ să-şĭ piardă locurile.*

*

De asemenea e vorba ca şi preoţiĭ să treacă la stat. Aci legea va fi şi maĭ clară. Ea va conţine „salutara" dispoziţiune ca preoţiĭ carĭ participă la agitaţiunĭ contra statuluĭ saŭ, maĭ bine zis, contra tendinţeĭ de maghiarizare să nu se bucure de ajutorul statuluĭ.

*

După cum se vede, Ungurii procedează de astă-dată după un sistem bine alcătuit şi Tribuna *are deci tot dreptul să spuie „că, in faţa acesteĭ primejdiĭ, Romîniĭ de peste munţĭ vor trebui să se apere din toate puterile". Şi nu putem să felicităm in de-ajuns pe acest ziar cînd scrie:*

„Ne aşteaptă grele zile de amară luptă; să ne gătim decĭ de luptă unitară contra duşmanuluĭ comun şi să ne lăsăm luptele lăuntrice dintre noĭ pe altă-dată. Nu sînt acestea nicĭ bune, nicĭ folositoare, ĭar pentru publicul ceĭ mare romînesc sînt chiar—distrugătoare".

*

Fie ca Romîniĭ să înţeleagă strigătul acesta de alarmă al Tribuneĭ *şi, unindu-se cu toţiĭ, să opuie pĭept bărbătesc furtuneĭ maghiare ce ameninţă neamul romînesc.*

Inter.

Prinţul transportat la Sinaia

Vezi pagina 4-a

La Galaţi s'a constituit un comitet de 60 persoane pentru a organiza o subscripţiune în folosul inundaţilor.

Principele Bulgarieĭ, în vizita ce o va face regeluĭ Carol, va fi însoţit de ministrul preşedinte Stoilow şi de ministrul de războĭ Ivanow.

Şase-zecĭ de studenţĭ aĭ facultăţeĭ de litere, sub direcţiunea profesoruluĭ Tocilescu, vor părăsi azĭ Capitala pentru a face o escursiune archeologică la Belgrad.

Transportarea prinţuluĭ

La Cotrocenĭ se aşteaptă cu nerăbdare o veste prin care regele să autorize pornirea principeluĭ la Sinaĭa. Se crede că mîine dimineaţă o ştire în acest senz va sosi. Toate dispoziţiunile s'aŭ şi luat pentru ca imediat după sosirea autorizaţieĭ regeluĭ principele, a căruia stare e satisfăcătoare, să fie transportat.

Secerişul orzuluĭ şi grîuluĭ a început în ţara întreagă.

Casier al clubuluĭ conservator, în locul defunctuluĭ I. Ciuflea, a fost ales D. maĭor Obedenaru.

D. Calligari, prefect de Huşi, a demisionat. E vorba ca în locul D-sale să fie numit D. dr. Munteanu.

Atragem atenţiunea cetitorilor asupra înştiinţăreĭ intitulate: 6 pagini, pe care o publicăm în capul pagineĭ întîia.

Lunĭ se va termina concursul pentru obţinerea titluluĭ de definitivat de către profesoriĭ şi directoriĭ de şcoale.

Chestia apeĭ

Chestia apeĭ este la ordinea zileĭ şi pentru Bucureştĭ ea e la ordinea zileĭ de vre-o 25 de anĭ.

De pe la 1873 se fac studiĭ, se întrunesc comisiĭ şi paracomisiĭ, se aduc celebrităţĭ şi somităţĭ din străinătate pentru a decide, asupra cestiuneĭ şi, cu toate acestea am rămas tot fără apă. Sîntem şi azĭ ameninţaţĭ de tifos, de cholera şi de gheşefturĭ pe chestia apeĭ.

Cauza

Cauza care a făcut să nu se rezolve în mod satisfăcător această chestie pînă acum nu e de cît politica. Acea politică idioată, care conzistă în a nu continua nicĭ odată lucrările începute de adversarĭ politicĭ şi a considera pe aceştia ca pe nişte duşmanĭ aĭ ţăreĭ.

Liberaliĭ, în special, aŭ abuzat de acest soiŭ de politică şi aŭ făcut în maĭ multe chestiĭ un răŭ enorm ţăreĭ.

S'a petrecut cu afacerea apeĭ aceea ce se petrece cu legea minelor şi cu legea C. F. P. Deşi convinşĭ că aceste legĭ sînt necesare, liberaliĭ nu vor cu nicĭ un preţ să le puie în aplicare pentru simplul motiv că ele aŭ fost făcute de conservatorĭ. Şi nu văd că se demască singurĭ în faţa ţăreĭ cînd refuză să aplice aceste legĭ, deşi aŭ referate favorabile de la miniştriĭ actualĭ de lucrărĭ publice şi domeniĭ.

1875—1888

Aducerea apeĭ în Capitală s'a discutat pentru prima oară cu gîndul de a se începe lucrările necesare în 1875, cînd era primar al Capitaleĭ D. general G. Manu.

Atuncĭ studiile aŭ fost făcute de către D. Guilloux.

Acest inginer arătă printr'un lung raport că soluţia cu aducerea apeĭ de munte este foarte costisitoare, că a doua soluţie cu utilizarea surselor de apă din jurul Capitaleĭ nu e aplicabilă, de oare-ce nu sînt indestulătoare.

Rămînea a treĭa soluţie, utilizarea rîurilor. El alegea Dîmboviţa, da însă o mare importanţă punctuluĭ de unde să se ĭa apa şi propunea punctul Lunguleţ, care se găseşte la 43 kilometri maĭ sus de Bucureştĭ.

De ce se ducea aşa de sus? Pentru că pînă acolo apa curge pe un strat argilos şi în timp de ploaĭe apa se tulbură; la Lunguleţ curge pe strat de nisip şi e limpede ca şi la izvor.

D. Guilloux combate filtrele artificiale, arătînd toate inconvenientele la carĭ sînt expuse.

Nu intrăm acĭ în amănunte. Se poate să revenim asupra chestieĭ şi atuncĭ vom discuta maĭ amănunţit diferitele sisteme ce s'aŭ propus.

De o cam dată facem un mic istoric al afacereĭ pentru a dovedi că politica meschină de partid e cauza că ne aflăm in această stare.

Liberaliĭ

Generalul Manu a făcut un raport ministruluĭ şi ĭ-a cerut să autorize începerea lucrărilor.

Ministrul liberal a respins ideĭa consiliuluĭ comunal şi D. general Manu a demisionat.

Noul consiliu a reluat în discuţie chestia apeĭ şi a admis tocmaĭ sistemul combătut de D. Guilloux. Adică să se ĭa apa din Dîmboviţa, însă la punctul Bîcu, 17 kilometri numaĭ maĭ în sus de Bucureştĭ, şi să se întrebuinţeze filtrele artificiale.

Azĭ se vede cîtă dreptate a avut inginerul Guilloux şi cît de detestabil este sistemul ce s'a admis.

Avem de la 1888 apă Capitală şi nu avem. S'aŭ cheltuit milioane şi nu avem de cît o apă plină de microbĭ, tulbure, caldă prin care se comunică tot felul de boale.

Este adevărat că D. N. Fleva îndată ce a venit la primărie şi-a dat seama cît era de răŭ sistemul. D-sa a însărcinat pe D. Lindley să-ĭ facă un raport şi după părerea acestuĭa a modificat ce se maĭ putea modifica, de oare ce lucrările eraŭ înaintate.

De la funcţionare

De îndată ce aŭ început să funcţioneze filtrele de la Bîcu s'a şi început campania în contra lor, de oare-ce se dovedise că sistemul e detestabil.

Era decĭ de datoria consiliilor comunale să se ocupe cu această chestie şi ele s'aŭ şi ocupat.

D. N. Filipescu, care a fost maĭ mult timp la primărie, a studiat toate sistemele.

S'aŭ făcut sundagiĭ la Măgurele. Presa a fost purtată peste tot ca să dea seama de studiile ce se făceaŭ. Vre-o doĭ anĭ aŭ funcţionat puţurĭ in diferite părţĭ.

Maĭ mulţĭ hydrologĭ distinşĭ aŭ fost aduşĭ de primar ca sa studieze chestia.

In sfîrşit, după studiile D-luĭ inginer N. Cucu şi ale D-luĭ Bechmann, D. Filipescu împreună cu consiliul comunal pe care îl prezida **s'aŭ oprit la ideĭa să se aducă apă din valea Argeşuluĭ.**

Nu discutăm dacă această ideĭe e cea maĭ bună. Aceasta nicĭ nu se poate face de cît posedind studiĭ asupra diferitelor sisteme ce s'ar putea întreprinde la noĭ.

D. N. Filipescu a susţinut şi susţine încă cum că această ideĭe e cea maĭ practică. D-sa a propus chiar consiliuluĭ comunal actual să-ĭ concedă lucrările şi să nu-ĭ plătĭască de cît după ce vor fi gata şi se va vedea că daŭ rezultate bune.

Sîntem dar în faţa unuĭ lucru serios. Nu e permis decĭ să se înlăture aceasta ideĭe numaĭ pentru cuvîntul că ea a fost emisă de un primar conservator.

Capitala are nevoĭe de apă. Este o adevărată crimă să maĭ fim lăsaţĭ în starea de azĭ. Dacă sistemul D-luĭ Filipescu nu e bun, să o spuĭe ceĭ de la primărie, să o dovedĭască.

Dar D-lor nu numaĭ că nu dovedesc aceasta, dar nicĭ nu se ocupă să studieze chestia.

Pînă acuma faĭmosul Chefereŭ a dotat Capitala cu o monumentală fîntînă de pămînt şi cu nişte stilpĭ pentru spînzurat bandiere!

Ce fac liberaliĭ

Primarul liberal de azĭ face ca şi ceĭ de la 1877. Nu admite sistemul D-luĭ Filipescu pentru că e un sistem propus de un conservator.

Maĭ mult, vedem că, în loc să se ocupe cu studiarea cestiuneĭ apeĭ, ziarele guvernuluĭ atacă pe D. N. Cucu, inginerul primărieĭ, pentru că acesta susţine ideĭa D-luĭ Filipescu.

Aceasta înseamnă a face politică barbară. Şi în contra acesteĭ politice trebuĭe să se ridice toţĭ oameniĭ de bine, cacĭ puţin ne importă pe noĭ cine a emis o ideĭe; ceea ce vroim să ştim este dacă ideĭa este bună saŭ nu.

Ştim ce ne-a costat sistemul acesta al liberalilor la 1877, cînd s'a admis sistemul cu filtrele artificiale de la Bîcu; ar fi timpul să nu maĭ facem asemenea costisitoare şi condamnabile experienţe.

Capitala are nevoĭe de apă, aceasta este cestiunea principală. Primăria e datoare să sfîrşĭască odată cu această chestie şi să lase la o parte toate meschinăriile politice.

Rep.

Sînt două zile de cînd apele Prutuluĭ şi ale Jijieĭ aŭ acoperit aproape cu totul satele din pl. Braniştea, jud. Iaşĭ.

Apa creşte năprasnic şi săteniĭ aŭ ajuns în culmea desnădăjduireĭ.

Nenorociţiĭ săteni se plîng că nicĭ puţinele vite ce le-aŭ scos din apă n'aŭ ce mînca, de oare ce statul nu le dă voĭe să păşuneze vitele prin pădure.

D. Onciu, profesor universitar, a fost decorat cu crucea de cavaler a ordinuluĭ „Coroana Romînieĭ"

Erĭ trebuĭa să se înceapă concursurile pentru cîte-va catedre de filozofie, limba germană şi limba franceză de la unele şcolĭ secundare.

Concursul pentru filozofie s'a amînat, de oare-ce comisiunea nu s'a putut complecta.

Concursul pentru limba franceză s'a amînat pentru azĭ la 4 ore.

Iar comisiunea pentru limba germană n'a putut lua nicĭ o decizĭune, de oare-ce nu s'a prezintat preşedintele comisiuneĭ.

Este vorba ca Duminecă să se ţie în Bucureştĭ conferinţe populare, de către medicĭ, prin carĭ să se recomande publiculuĭ măsurile higienice.

La telegrama prin care regele anunţă pe primarul de Galaţĭ că-ĭ trimite treĭzecĭ de miĭ leĭ pentru săraciĭ loviţĭ de inundaţiĭ, D. Plesnilă a răspuns următoarele:

„In numele populaţieĭ lovite de flagelul groazniceĭ inundaţiĭ, mulţumesc cu adîncă recunoştinţă majestăţeĭ voastre pentru însemnatul ajutor trimis de majestatea voastră, ajutor care va contribui foarte mult a uşura nenorocirea întîmplată.

In vecĭ recunoscătoare de îngrijirea părintească a majestăţeĭ voastre, populaţia oraşuluĭ Galaţĭ nădăjduĭeşte să se ridice curînd de sub această grea lovitură spre a primi pe majestatea voastră tot cu aceeaşi dragoste călduroasă cu care v'a primit în tot-d'a-una.

Să trăiţĭ majestatea voastră.

Să trăĭască majestatea sa regina şi alteţele lor regale principele Ferdinand şi principesa Maria."

Primarul oraşuluĭ Galaţĭ:
semn. *C. G. Plesnilă.*

La licitaţia ce va avea loc la 21 Iunie c. pentru antrepriza linieĭ Călimăneştĭ-frontieră, lucrare de 10 milioane, sîntem informmaţĭ că vor lua parte treĭ fruntaşĭ antreprenorĭ romînĭ, D-niĭ inginer Cantacuzino, Iarca şi Socolescu, precum şi cîte-va case străine.

Pentru luarea lucrăreĭ se cere o garanţie de un milion.

E cea maĭ mare lucrare ce s'a scos în licitaţie de cîţĭ-va anĭ încoace şi am dori ca succesul să fie de partea Romînilor.

Zilele acestea vor începe la Socola, în Iaşĭ, lucrările de fundaţiune pentru construirea spitaluluĭ de alienaţĭ.

Banca industrială.

Am fost ceĭ d'întîĭ carĭ am dat ştirea că D. Emil Costinescu, unul din ceĭ maĭ marĭ financiarĭ aĭ ţăreĭ, e pe cale de a înfiinţa în Romînia o mare bancă industrială.

In acest scop, D. Emil Costinescu a fost săptămînile trecute în străinătate pentru a face propunerile necesare pe la diferitele case marĭ din Berlin, Francfort, Belgia, Elveţia, etc., cu ajutorul cărora să poată fonda această bancă.

Silinţele depuse de D. Emil Costinescu în acest scop aŭ avut un colosal succes.

Casele marĭ din străinătate, înţelegînd marea importanţă a înfiinţăreĭ uneĭ asemenea instituţiunĭ în Romînia,—ţară care pe calea industrieĭ ar putea face progrese simţitoare,—s'aŭ coalizat îndată, constituind un capital de 10 milioane leĭ.

*

Cel maĭ mare succes l-a repurtat D. Costinescu în Berlin, unde a reuşit a înscrie printre fondatoriĭ bănceĭ casele Disconto-Gesellschaft şi Bleischröder.

De asemenĭ şi casa Rothschield din Francfort.

Din grupul luĭ Disconto-Gesellschaft fac parte şi diferite băncĭ din Elveţia şi Belgia.

Din Romînia aŭ contribuit mult la fondarea acesteĭ băncĭ casele de bancă fraţiĭ Ellias şi Ghermani, D-niĭ P. S. Aurelian, Vasile Lascăr, Al. Băicoĭanu Al. Ionescu, Al. Marghiloman, George Filipescu, etc.

*

Se înţelege că Oculteĭ nu-ĭ convine de loc instituirea uneĭ asemenea băncĭ, cu atît maĭ mult cu cît fondatorul principal al eĭ e „vulpea şireată" D. Costinescu, căcĭ aşa numeşte D. D. Sturdza pe directorul Bănceĭ Naţionale.

Pot spune chiar că D. Sturdza s'a pronunţat pe faţă în contra înfiinţăreĭ bănceĭ industriale şi se chibzuĭeşte cu D-niĭ Cantacuzino şi Ferichide cum ar putea pune pĭedicĭ nouеĭ instituţiunĭ.

Chestiunea aceasta a format obĭectul uneĭ discuţiunĭ îndelungate într'un consiliŭ de miniştri şi D. Sturdza s'a declarat în stare să facă mizeriĭ acesteĭ întreprinderĭ.

*

De alt-fel, „Voinţa Naţională", nu maĭ departe de cît Marţĭ, a şi găsit prilejul să 'şĭ arate răutatea faţă de noua bancă.

O gazetă financiară hebdomadară, „Curierul financiar", spune, într'o scurtă informaţie, că D. Tache Protopopescu, cunoscutul ocultist, omul de încredere al D-luĭ Sturdza şi sub directorul Creditului funciar rural, va figura printre fondatoriĭ bănceĭ industriale.

„Voinţa" dezminte ast-fel acea informaţie:

„Curierul financiar" de Duminecă, 22 c., anunţînd înfiinţarea uneĭ „băncĭ industriale", pune printre fondatorĭ şi pe D. Protopopescu, sub-directorul Credituluĭ funciar rural.

Sîntem autorizaţĭ a declara că ştirea de maĭ sus este absolut inexactă; D. D. Protopopescu nu numaĭ că nu face parte din fondatoriĭ bănceĭ în cestiune, dar nicĭ n'a aflat de înfiinţarea eĭ de cît citind „Curierul financiar" de ĭerĭ.

*

D. Emil Costinescu va demisiona din postul de director al Bănceĭ Naţionale pentru a se putea ocupa maĭ de aproape de noua bancă.

Demisiunea D-sale însă pare a ne aduce oare carĭ surprinderĭ, căcĭ, după cum am auzit, ea va provoca o serie de articole cu privire la modul cum conduce oculta Banca Naţională.

*

Actul constitutiv al bănceĭ industriale e aproape gata şi el va fi depus zilele astea la tribunalul de comerţ din Bucureştĭ.

Imediat după aceea el va fi adus de ceĭ în drept la cunoştinţa publiculuĭ.

V. I. P.

Excursiunea ce se proĭectase a se face de către studenţiĭ facultăţeĭ de litere, sub conducerea D-luĭ Gr. Tocilescu, s'a amînat pentru la toamnă. Aceasta din cauza inundaţiunilor carĭ aŭ cauzat atîtea pagube populaţiuneĭ, maĭ ales celeĭ sărace, care implоră ajutor.

Falşificatoriĭ de mărcĭ

— Prin fir telegrafic —

Privitor la banda falşificatorilor de mărcĭ vechĭ „cap de boŭ", despre care am vorbit în ediţia de seară a număruluĭ nostru de ĭerĭ, primim următoarea telegramă din R.-Sărat:

R.-Sărat, 25 Iunie, orele 6 şi 20 seara.

Poliţaiul Nicolae Kristescu şi directorul Teodor Marinescu aŭ descoperit azĭ o bandă de falşificatorĭ de mărcĭ vechĭ „cap de boŭ". Valoarea mărcilor falşificate găsite este de zecimĭ de miĭ de leĭ. Individul Bernard Vais a fost imediat arestat, ĭar prăvălia luĭ Burlac fiind perchiziţionată s'aŭ găsit multe mărcĭ falşe carĭ aŭ fost confiscate, împreună cu corespondenţa din care reĭes implicaţĭ: Aizic Vais, tatăl luĭ Bernard, domiciliat în Focşanĭ; fratele săŭ Herşcu, un soldat din regimentul 10 infanterie Putna; Burlac, proprietarul prăvălieĭ, R.-Sărat; Zernoveanu, comptabilul societăţeĭ cooperative locale; Kaner, inspector-achizitor la Dacia-Romînia, şi alţiĭ.

Poliţia locală lucrează cu multă energie. Comisarul Caloescu a fost trimes la Focşanĭ. Impreună cu poliţaiul de acolo a arestat azĭ pe Aizic Vais. La perchiziţie s'aŭ găsit peste 200 mărcĭ falşe în valoare de sutimĭ de miĭ de leĭ.

Poliţia Capitaleĭ, înştiinţată, a arestat deja în Bucureştĭ pe Zernoveanu, venit pentru a vinde mărcĭ falşe. Siguranţa l-a prins în momentul vînzăreĭ. Parchetele de R.-Sărat şi Putna, avizate, în ultimul moment aŭ arestat, aci la hotelul Central, pe Birnbach, din Bucureştĭ, care venise să cumpere mărcĭ falşe; s'aŭ găsit la dînsul o marcă de o mie leĭ şi un album.

REPORTAGIU

Din Capitală

Frederic Stein, din calea Moşilor No. 29 bis, căruia fratele săŭ ĭ-a încredinţat 1500 leĭ împreună cu maĭ multe acte, a dispărut, dînd actele unuĭ comisionar să le ducă la destinaţie.

Zilele trecute D. Vasile Papazoglu, din str. Călăraşilor 51, a fost furat de către servitoarea sa, Iohana Smidt, de suma de 46 napoleonĭ, o salbă de galbenĭ în valoare de 450 leĭ şi un inel cu diamante în valoare de 200 leĭ.

Iohana a fost ĭerĭ prinsă de către poliţia Capitaleĭ. Asupra eĭ s'aŭ găsit 14 napoleonĭ, 296 leĭ în bilete de bancă şi parte din salba care a fost desfăcută şi vîndută unuĭ zaraf din str. Carol, anume Iţic Rosental, care a şi fost arestat ca tăinuitor. Inelul a fost amanetat la un giuvaergiŭ din calea Victorieĭ, al căruĭ nume Iohana nu-l cunoaşte, dar pe care îl caută însoţită de un agent poliţienesc.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

35

HENRY LETURQUE

BANDIŢII AMERICEI

saŭ

Aventurile extra-ordinare a 4 Francezĭ în Brazilia

XI

Se odihniră iarăşĭ un moment ş'apoĭ o luară din noŭ la drum pînă cînd deteră peste trupa de bandiţĭ.

— Eĭ bine? întrebară aceştĭ din urmă.

— Camarazĭ, răspunse Guarani, trebuĭe renunţăm de-a trece pe aicĭ. Valea este acoperită de inundaţiĭ şi decĭ sîntem obligaţĭ de-a înconjura, prin urmare încă două-zecĭ de zile pînă s'ajungem la tezaur.

— Cu atît maĭ răŭ pentru caĭ! observă un bandit.

Asta fu toată protestarea acestor oamenĭ a cărora existenţă se petrecea în pădurile saŭ deşerturile lumeĭ nouĭ; în oraşele marĭ nu stăteaŭ de cît două-treĭ lunĭ din an şi atuncĭ pentru a cheltui în orgiĭ tot fructul brigandagiuluĭ lor.

Două săptămînĭ maĭ tîrziŭ eĭ ajunseră la ţărmurile rîuluĭ Capiani, le urmară timp de cincĭ-şase zile şi nu maĭ aveaŭ mult pînă s'ajungă la confluentul aceluĭ rîŭ, cînd fură opriţĭ de către Caĭman.

Şi începu să examineze locul cum şi toate accidentele de teren.

Trecerea se prezintă cam grea, de oare-ce rîul Capiani, mărit prin inundaţiile periodice ce se produceaŭ în fie-care an în partea teritoriuluĭ coprinsă între Paraguay şi Parana, curgea în torente repezĭ şi dătătoare de fiorĭ.

— Hm! murmură Jonathan; ce să facem ca să putem atinge insula?

Caĭman ridică din umerĭ.

Apoĭ:

— Fă ca doĭ-treĭ oamenĭ să se pună la pîndă în pădure pentru-ca coloniĭ europenĭ, carĭ s'ar putea să mişune pe-aci, să nu ne poată vedea, răspunse el regeluĭ bandiţilor, şi diseară totul va fi gata pentru a trece rîul.

Imediat doĭ-spre-zece bandiţĭ înfundară pădurea, cu ordin de a trage asupra orĭ-căreĭ fiinţe omeneştĭ ce s'ar găsi în direcţia carabineĭ lor, ĭar Caĭman ordonă să se dea Guaranilor securile aduse de bandiţĭ pentru-ca aceştia să se poată pune pe lucru.

Pe la miezul nopţeĭ totul fu gata, ĭar a doua-zi dimineaţa, graţia aşa zisuluĭ pod aruncat peste rîŭ, eĭ putură să se vadă în mijlocul insuleĭ în care se aflaŭ cele opt-zecĭ de milioane ascunse de Lopez, fostul dictator al Paraguayuluĭ.

Bucuria bandiţilor era la culme şi lucrul începu fară multă zăbavă.

Conducerea operaţiunilor o avea Caĭman, ĭar cu serviciul supraveghereĭ era însărcinat un singur Guarani, acelaşĭ care păzia şi caiĭ.

Cu gîndul la baniĭ pe carĭ avea să' poseadă în curînd, Guarani se lăsă fanteziilor de tot soĭul, cînd un zgomot sec îl făcu se întoarne capul.

Un om se îndrepta către dînsul.

Indianul voi să strige o dată cu silinţa ce'şĭ da ca să'şĭ îndrepte lancea către noul sosit; dar, maĭ nainte ca cel maĭ mic strigăt să fi ĭeşit din gura sa şi maĭ înainte ca să fi putut face uz de arma'ĭ, fu răsturnat la pămînt şi o voce ameninţătoare îĭ murmură teribil la ureche:

— Un strigăt un gest şi te ucid ca pe un cîine.

Zăpăcit de aceasta apariţiune, Indianul se reţinu ca să maĭ strige, căcĭ cetĭa în ochiĭ inimiculuĭ săŭ o hotărîre irevocabila. Afara de aceasta, mizerabilul nicĭ n'ar fi avut timp s'o facă, de oare-ce necunoscutul îl legase repede şi, cît aĭ clipi, îl şi puse pe umerĭ şi dispăru.

Sosind seara, bandiţiĭ se întoarseră la locul unde lăsară caiĭ şi pe paznic.

— Ah! murmură Caĭman cînd nu văzu santinela, ah! sîntem urmăriţĭ.

Apoĭ se aplecă spre pămînt, examină urmele lăsate prin ducerile şi întoarcerile santineleĭ, le urmări şi ajunse pînă la locul unde acesta fusese surprins prin bruscul atac al necunoscutuluĭ.

Nu văzu însă nicĭ un indiciŭ al vre uneĭ lupte cu toate ăastea, paşiĭ marĭ aĭ atacantuluĭ de-a lungul rîuluĭ făcură pe Caĭma să băuĭască totul.

— Ah! Indianul a fost prins şi luat de către un alb, zise dînsul către tovarăşiĭ săĭ.

A doua zi, cercetarile facute din noŭ nu făcură de cît să confirme faptul; ridicarea santineleĭ de către un om foarte mare, foarte robust şi care fugi cu prada pe care pusese mîna.

— Ce'ĭ de facut? întrebă Jonathan.

— Să continuăm a cerceta insula, pe cînd treĭ Indienĭ, împărţiţĭ de-a lungul rîuluĭ vor păzi pe fraţiĭ lor, răspunse Caĭman.

Lucrările fură reluate, toţĭ arboriĭ culcaţĭ la pămînt şi pămîntul răscolit pînă în măduva insuleĭ chiar.

In după prînzul zileĭ a cincea, un bandit, care lucra cu tot din-adinsul, văzu că de-odată unelta sa se lasă uşor în pămînt şi o excavaţie ĭ-apare în faţa ochilor

— Ascunzătoarea! exclamă el tremuînd de bucurie.

La strigătul scos de tovarăşul lor, bandiţiĭ şi Indienĭ alergară într'acolo, gata să pună mîna pe tezaur.

— Ce zice fratele meŭ? întrebă regele bandiţilor, arătînd luĭ Caĭman o gaură larga de treĭ-zecĭ centimetri la gură şi adîncă de doĭ metri.

— Mare-Soare protejază alianţa albilor cu Indieniĭ; el a făcut să descoperim tezaurul luĭ Lopez.

Apoĭ Jonathan se apropie de excavaţiune pentru a se uita înăuntru.

— Drace! murmură el de o dată ciudat.

— Ce vede fratele meŭ? întrebă Caĭman.

— Vaĭ! exclamă din noŭ regele bandiţilor, lăsîndu'şĭ capul pe spate şi rostogolindu-se la pămînt cu mîinile întinse.

Atuncĭ doĭ bandiţĭ se repeziră imediat, luară în spate pe şeful lor şi, ducîndu'l ceva maĭ departe, îl puseră iarăşĭ jos. Jonathan nu maĭ mişca de loc.

— Dar e mort! strigă unuĭ din bandiţĭ, pe cînd ceĭ-l'alţĭ îşĭ luară carabinele, ĭar Indieniĭ, lăncile.

— Jonathan a căzut în gaura unuĭ boa. Foc! comandă locotenentul bandeĭ.

Două-zecĭ de împuşcăturĭ răsunară atuncĭ, trimiţîndu'şĭ descărcătura în intertorul excavaţiuneĭ.

— Oh! strigă Caĭman dîndu-se îndărăt şi aruncînd în juru'ĭ privirĭ spăriete, oh! fratele meŭ a fost pişcat de viperă.

Şi dînsul arătă cu degetul o mică gaură în corpul luĭ Jonathan de unde începuse să curgă sînge.

Jonathan fusese atins de moarte, căcĭ otrava mareluĭ şarpe ajunsese, pînă la inimă.

XII

După părăsirea stînceĭ mişcătoare de către bandiţiĭ, Americanĭ căutară să ĭasă afară din subterana în care se ascunseseră; văzînd însă că aceasta, graţie măsurilor aplicate de bandiţĭ, le este imposibil, eĭ înţeleseră numaĭ de cît că sînt înmormîntaţĭ de viĭ tocmaĭ acolo unde speraŭ să'şĭ găsiască salvarea.

Durerea lor era la culme.

Şi numaĭ Joe părea maĭ vesel orĭ, cel puţin, maĭ indiferent faţă cu soarta ce'ĭ aştepta.

Cu toate astea, eĭ nu pĭerdură încă curagiul cu desăvîrşire.

— O salvare şi de aci trebuĭe să surină, zise Tom îmbărbătîndu-se.

Şi porni spre fundul groteĭ, în care, cale fu urmat şi de Dane şi Joe.

Acolo se puseră pe cercetat.

Intîrziară două ore—şi tovarăşiĭ lor stăteaŭ ca pe ace.

Eĭ nu ştiaŭ în ce văgăună se maĭ lansaseră şi începură să creadă ca poate muriseră.

Adevărul era însă că aceştia dăduseră peste o altă subterană care, în cele din urmă, îĭ scoase la liman.

— Sîntem salvaţĭ! strigă de o dată bătrînul matelot Tom, care se întorcea în tovărăşia celor-l'alţĭ doĭ.

La început nu vrură să creadă.

Era prea mare şi tot odată neaşteptată bucuria ce le-o procurase vestea luĭ Tom.

Cu toate aste, nu întîrziară să creadă Tom îĭ asigurase atît de mult!

Un ura general se auzi.

— Stăpîne! murmură Joe, beat de bucurie.

— Sîntem scăpaţĭ? răspunse Master Forley.

— Da şi să mergem... să mergem cît maĭ iute... urmaţi-mă cu toţiĭ.

Atuncĭ o mişcare neobicinuită începu să se producă.

Fie-care căuta s'alerge după Joe şi care maĭ de care voĭa să fie maĭ întîiĭ în urma credinciosuluĭ servitor.

Voĭaŭ să se vadă odată afară.

Dorul de a vedea încă o dată lumina le era atît de mare!

In sfîrşit, un punct luminos apăru în faţă-le.

(Va urma)

Din ţară

D. Sotir Cristodol, arendaşul moşieĭ Haralamboaĭca, din comuna Salcia, jud. Mehedinţĭ, ducîndu-se să împărţiască pogoane de secerat locuitorilor din sat, a găsit în lanul cu grîŭ o parte din cadavrul unuĭ individ necunoscut.

Cazul s'a făcut cunoscut parchetuluĭ. Se presupune a fi la mijloc o crimă.

Zilele trecute preotul Encică Georgescu, din comuna Mîrleanu, jud. Constanţa, ducîndu-se cu luntrea pe Dunăre ca să prinză lemne aduse de apă, s'a înecat.

Luntrea s'a găsit a doua zi la mal încărcată cu lemne.

Ediţia de aseară

Salisbury şi pacea

Telegramă par. a „Adevěruluĭ“

Viena, 26 Iunie, orele 10 dim.

Din Londra se depeşează că lordul Salisbury a declarat în Camera lorzilor că vina întîrzierei încheĭereĭ păceĭ nu este de partea celor cincĭ marĭ puterĭ, ci a Turcieĭ, care are o atitudine foarte nehotărîtă.

Spitz.

Tratările de pace

Telegramă par. a „Adevěruluĭ“

Viena, 26 Iunie, orele 11 dim.

Din Constantinopol se depeşează că, avînd în vedere atitudinea nehotărîtă a Porţeĭ, nu e de loc apropiată o soluţiune a cestiunilor îndemnizăreĭ de războĭ, capitulaţiunilor şi rectificărilor de frontieră.

Grecia a exprimat puterilor îngrijirile sale că ar putea să intre în dificultăţĭ financiare disperate. Puterile aŭ sfătuit pe Grecia ca să desconcentreze o parte din rezervele sale, de oare-ce la o reîncepere a ostilităţilor nicĭ nu e de gîndit.

Spitz.

Tratările de pace

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne“)

Constantinopol, 25 Iunie. — Răspunsul Porţiĭ la ultimul demers al ambasadorilor nu conţine nicĭ o deciziune însemnată. Zice numaĭ că Poarta n'a decis care va fi atitudinea sa pe viitor.

Constantinopol, 25 Iunie. — Comandantul escadreĭ turceştĭ a Dardanelelor a primit ordin de a se ţine gata de plecare, de oare-ce probabil escadra trebuĭe să meargă în apele insuleĭ Creta.

Constantinopol, 25 Iunie.—Poarta a adresat puterilor prin intermediul ambasadorilor săĭ o depeşă circulară în care declară că trebuĭe să inziste pentru motive militare asupra linieĭ graniţeĭ Paneuluĭ.

Pînă atuncĭ negocierile în privinţa păcei stau suspendat.

Prinţul Bulgarieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Paris, 25 Iunie. — Prinţul Bulgarieĭ a plecat la Roma la 9 ore seara. Principesa a plecat în Ungaria.

Viena, 25 Iunie.—D. Stoilow a plecat de dimineaţă la Paris; D. Ivanow s'a întors la Sofia.

Grecia şi pacea

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne“)

Puterile şi armata greacă.— Creditorii Greciei.— Garanţia.

Atena, 25 Iunie. — Se asigură că puterile aŭ recomandat guvernuluĭ grec de a licenţia cîte-va clase ale rezerveĭ, afirmînd că este cu neputinţă reluarea ostilităţilor.

Atena, 25 Iunie. — „Asty“ publică o informatiune, zicînd că negocierile pentru încheĭerea păceĭ vor reuşi în condiţiunile următoare: Plata uneĭ indemnităţĭ de 4,000,000 lire turceştĭ şi rectificarea strategică a graniţeĭ, coprinzînd toate trecătorile.

Creditoriĭ Grecieĭ ar fi dispuşĭ să avanseze totalul indemnităţeĭ, dar cer ca garanţie veniturile monopolurilor existente şi afară de asta a monopolurilor tutunuluĭ şi timbruluĭ. Maĭ cer de asemenea ca aceste venitur̆ să se încredinţeze uneĭ societăţĭ pe lîngă care eĭ să fie reprezintaţĭ prin treĭ delegaţĭ.

Transferarea luĭ Nelidow

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne“)

Viena, 25 Iunie. — Se anunţă din Petersburg „Corespondenţeĭ Politice“ că D. de Nelidow a fost transferat la Roma după propria sa dorinţă; e mult timp de cînd D. de Nelidow aspira la altă ambasadă.

Politica Rusieĭ faţă de Turcia va rămîne aceeaşĭ.

D. de Nelidow va rămîne la postul săŭ din Constantinopol pînă se vor termina negocierile de pace.

Rusia intervine

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Nota Rusieĭ pentru grăbirea păceĭ.

Londra, 25 Iunie.—Se anunţă din Constantinopol „Agenţieĭ Reuter“ că guvernul rus a adresat o circulară puterilor, propunîndu-le să facă un demers pentru a iuţi încheĭerea păciĭ.

Atena, 25 Iunie. — Circulara conteluĭ Muraview adresată puterilor, cerînd să grăbiască negocierile pentru încheĭerea păciĭ, a produs un efect minunat. Această circulară se consideră ca primul pas al Europeĭ pentru a impune voinţele sale.

Mişcările Turcilor

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Londra, 25 Iunie.— Se anunţă din Atena ziaruluĭ „Times“ că ocuparea Kalabakeĭ nu trebuĭe considerată ca o violare a armistiţiuluĭ, de oare ce acest sat este situat în raĭonul turcesc. Locuitoriĭ nu ştiaŭ şi de aceea aŭ rezistat Turcilor.

Conflictul ruso-grec

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Atena, 25 Iunie.—Incidentul bătăieĭ cu mateloţiĭ ruşĭ din Pireu s'a aranjat. Corabia grecească a salutat cuirasatul rus. D. Ralli a făcut o vizită comandantuluĭ corăbieĭ şi ĭ-a exprimat părerile sale de răŭ.

Ducele de Schaumburg

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Bueckebourg, 25 Iunie.—„Gazeta de Schaumburg-Lippe“ anunţă că tribunalul arbitrar, instituit pentru a statua asupra cestiuneĭ succesiuneĭ la tronul de Lippe, a recunoscut drepturile conteluĭ Ernest de Lippe-Breiterfeld.

Inundaţiile din Francia

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Paris, 25 Iunie.—Camera a adoptat un credit de 7,000,000 pentru a ajuta victimele recentelor dezastre ce s'aŭ produs în Francia, în Algeria şi la Guadelupa.

Insurgenţiĭ cretanĭ

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne“)

Londra, 25 Iunie.—„Standard“ anunţă că consuliĭ din Canea aŭ fost avizaţĭ că 80 de cretanĭ, aparţinînd claselor celor maĭ joase ale populaţiuneĭ creştine, ar fi părăsit Grecia pentru a face să cadă înţelegerea ce este pe drum de a se face, mulţumită insurgenţilor, între Canea şi districtele interne.

Autorităţile maritime aŭ fost înştiinţate de acest fapt.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 25 Iunie.

Grîŭ: 2,800—1,700 hect.; 57 1/2—56 libr.; 10,55—9,67 1/2 preţ.

Porumb: 10,000—650 hect.; 60—% k libr.

Orz: 6,800—660 hect.; 43 1/4 lib.; 4,05 preţ.

Marmorosch Blank et Comp.

Franz-Iosef către sultan

Telegramă par. a „Adevěruluĭ“

Viena, 26 Iunie, orele 12 ziua.

Din Constantinopol se anunţă că acolo a sosit un curier special, aducînd sultanuluĭ din partea împăratuluĭ Franz-Iosef o scrisoare autografă cu conţinut secret. Probabil că scrisoarea îndeamnă pe sultan de a se supune dorinţelor marilor puterĭ europene.

Spitz.

ECOURĬ

◆ D. A. Feinsilber, student al facultăţeĭ de medicină de la universitatea din Bucureştĭ, şi-a susţinut, în ziua de 21 Iunie, cu mult succes, teza pentru doctorat în medicină şi chirurgie.

Lucrarea tînăruluĭ doctor tratează despre *Autoplastia prin metodă italiană modificată şi grefa dermo-epidemică Ollier-Thiersch.*

◆ Următoriĭ elevĭ aĭ şcoaleĭ superioare de comerţ din Capitală aŭ luat diploma de capacitate în ştiinţele comerciale:

Brückner Gustav, Christea Grigore, Herbst Otto, Cohn David, Soreanu Dim., Nathan Isac, Scheinmann Abram, Stancovicĭ Nicolae, Rosenzweig Beuţin, Popper Gabriel, Munteneanu Rub., Rosenzweig Sabitai, Abram B. Paul, Săndulescu Ion, Grünberg Beniamin, Hirş Mendel, Ianculescu Constantin, Abramovicĭ Abr., Patriciu Tiberiu, Ştefănescu Leonida, Penescu Ion, Iliescu Dim., Nürenberg Iosif, Lazaride Ion, Ştefănescu Ion.

INFORMAŢIUNI

Transportarea prinţuluĭ

Prinţul a petrecut ziua de ĭerĭ în cea maĭ perfectă dispoziţie.

Pe la orele 5 seara însă a început să devie nervos, văzînd că de la rege nu maĭ soseşte nicĭ o ştire cu privire la transportarea sa la Sinaia.

Principesa Maria a telegrafiat la castelul Peleş, întrebînd pe regină dacă timpul e favorabil şi dacă principele va putea fi transportat azĭ.

La orele 6 şi jumătate a şi sosit din partea regineĭ o telegramă prin care principesa era anunţată să dea ordine ca să se facă preparaţiunile de transportare.

*

La orele 8 şi jum. seara o nouă telegramă—de astă dată din partea regeluĭ—anunţă că, timpul fiind favorabil, prinţul va putea fi transportat azĭ de dimineaţă. Cînd princesa ĭ-a arătat telegrama, principele fu cuprins de o bucurie aproape copilărească. Intr'atît l'a emoţionat vestea aceasta, în cît n'a putut adormi de cît foarte tîrziŭ.

Principesa Maria, Doamna Greceanu, D. general Robescu şi d-tor Cantacuzino aŭ ţinut companie principeluĭ pînă la orele 10 şi jum., cînd toţĭ s'aŭ retras, rămînînd numaĭ d-torul Cantacuzino, care a petrecut noaptea lîngă patul convalescentuluĭ.

*

Azĭ dimineaţă, încă de la orele 5, în palatul de la Cotrocenĭ a început o mişcare neobicĭnuită.

Intrarea în curtea palatuluĭ era absolut interzisă orĭ-căruĭ străin.

Pe la orele 7 aŭ început să sosiască persoanele oficiale.

Trenul regal destinat să transporte pe principe la Sinaia a sosit în halta Cotrocenĭ la orele 6 şi 35.

Imediat toate străzile din jurul halteĭ aŭ fost barate de gardiştĭ şi cîţĭ-va ofiţerĭ de călăraşĭ. Nimenĭ şi sub nicĭ un pretext nu maĭ putea să înainteze.

*

Pe la orele 7 se începu transportarea bagajelor.

La orele 8 apăru la poarta palatuluĭ coşul în care era aşezat principele.

Coşul avea forma unuĭ cărucĭor de copiĭ, era de împletitură de nuĭele, avea lungimea corpuluĭ şi nişte pereţĭ înalţĭ de 50 c. m., aşa că era peste putinţă de se putea vedea în interior.

*

Coşul era purtat foarte încet de doĭ soldaţĭ de infanterie, alăturĭ de carĭ se aflaŭ cîte un sergent, tot din infanterie, cu capetele descoperite.

La partea dinainte ca şi la cea de dinapoĭ a coşuluĭ mergea cîte o soră de caritate. Alăturĭ de cea d'întîĭ mergea principesa, ţinînd într'o mînă umbrela, ĭar cu cea-l'altă ţinîndu-se de coş.

In urma coşuluĭ se aflaŭ miniştriĭ Sturdza şi Ionel Brătianu, carĭ ţineaŭ umbrelele în aşa chip, ca prinţul să fie apărat de soare; ĭar pe de marginĭ mergeaŭ D-niĭ Calenderu şi colonel Prezan.

*

Cortegiul a parcurs sala găreĭ, trecînd pe peron, unde aşteptaŭ Domniĭ: Saligny, Haralambie, şeful găreĭ de Nord, Teişanu şi Hierescu, general Robescu, Doamna Greceanu, D. Caton Lecca, prefectul de poliţie, şi alţiĭ.

*

Vagonul princiar era împodobit pe din năuntru cu buchete de florĭ, ĭar pe coperiş se aşezaseră brazde verzĭ pentru a apăra vagonul contra căldureĭ.

In urma vagonuluĭ era aşezată o platformă legată cu peronul printr'o scară.

Coşul a fost urcat pe platformă şi de acolo introdus în interiorul vagonuluĭ. Aci d-niĭ aŭ ridicat pe principe din coş şi l'aŭ aşezat într'un patsus pendat, lucrat expres.

Principesa a aşteptat pe platformă pînă ce această operaţiune a fost terminată şi în urmă, răspunzînd salutărilor ce i se adresaŭ de pe peronul găreĭ, a intrat în vagon, însoţită de D-na Greceanu şi surorile de caritate.

Platforma fu imediat disfăcută şi ridicată de cîţĭ-va soldaţĭ, vagoanele puse în legătură şi, la orele 8 şi 23 minute, o uşoară fluĭerătură anunţă plecarea.

D-niĭ general Robescu, colonel Prezan, Calenderu, Ionel Brătianu şi Basset se urcară într'alt vagon şi la 8 şi 25 minute trenul se puse în mişcare, condus de D. Saligny.

Ieşirea din gară a trenuluĭ princiar a fost înceată, dar, în urmă, şi-a luat viteza obicĭnuită a trenurilor de persoane.

Filipescu.

Se ştie că guvernul luase hotărîrea de a se opri cîte 10 şi 15 la sută din leafa funcţionarilor ca să se verse la fondul pentru inundaţĭ.

Faţă însă cu protestele funcţionarilor, guvernul a fost nevoit să renunţe la această măsură.

Pe una din moşiile D-luĭ Vernescu, din apropiere de oraşul Alexandria, se va înfiinţa o mare fabrică de zahar, de către o societate germano-franceză, cu un capital de treĭ milioane leĭ.

Maĭ mulţĭ ingınerĭ francezĭ aŭ plecat la faţa loculuĭ pentru a începe primele lucrărĭ.

D. Porumbaru, fost ministru de lucrărĭ publice, e însărcinat cu facerea actelor.

Fabrica va începe să funcţioneze de la 1 Noembrie.

Sediul consorţiuluĭ va fi în München, ĭar sediul comerţuluĭ în Bucureştĭ.

Pagubele suferite de ţăraniĭ din judeţul Botoşanĭ din cauza inundaţiilor aling ţifra de 500,000 leĭ.

D. Ferichide, ministru de interne, a respins demisiunea D-luĭ Arapu din postul de prefect al judeţuluĭ Botoşanĭ.

D. Arapu nu şi-a maĭ reînoit demisia.

Falşificările de timbre

Din telegrama ce corespondentul nostru din R. Sărat ne-a trimis cu privire la banda de falşificatorĭ de timbre, cititoriĭ noştri aŭ putut vedea că pînă aseară poliţiile din R.-Sărat şi Focşanĭ aŭ găsit la cîţĭ-va implicaţĭ timbre în valoare de zecimĭ de miĭ de leĭ.

Azĭ putem da nouĭ amănunte despre această afacere.

Zîrnoveanu, comptabil la societatea cooperativă din R.-Sărat, a fost pus aseară în libertate de poliţia de siguranţa din Capitală.

Se ştie că Zîrnoveanu fusese arestat în Bucureştĭ în momentul cînd voĭa să vîndă mărcile falşe.

Poliţia Capitaleĭ, în urma telegramelor ce a primit de la poliţia din R.-Sărat şi după declaraţiile luĭ Zîrnoveanu, a găsit că acesta nu era de loc culpabil şi că, din contra, era una din victimele falşificatorilor.

*

Iată cum stă afacerea:

Zîrnoveanu, care făcea afacerĭ de comptabilitate în prăvălia D-luĭ Burlac, se pomeneşte într'o bună zi cu Bernard Vais, asociat cu Burlac, că îĭ arată maĭ multe timbre vechĭ şi-ĭ spune că vrea să le vîndă pe un preţ de nimic.

Aceste timbre—dacă ar fi fost adevărate—ar fi valorat 2—3,000 leĭ.

Zîrnoveanu se declară gata a le cumpăra, însă cu condiţia ca maĭ întîĭ să vină la Bucureştĭ, să le vîndă aci şi apoĭ să-ĭ dea banii.

Drept garanţie, Zîrnoveanu depune în mîinile D-luĭ Burlac o garanţie de 700 leĭ, suma cerută de Bernard pentru timbre. D. Burlac era obligat ca, în cazul cînd Zîrnoveanu va vinde timbrele, să dea suma de 700 leĭ luĭ Bernard.

Zîrnoveanu vine în Bucureştĭ şi se duce la magazinul de timbre Birnbach, din Pasagĭul Romîn.

Aci timbrele sînt recunoscute de falşe, ĭar Zîrnoveanu a fost arestat.

La poliţie, acesta a declarat că nu ştie de unde a avut Bernard aceste timbre şi că avea credinţa că timbrele sînt bune, căcĭ alt-fel n'ar fi venit cu ele la Bucureştĭ.

Odată cu liberarea luĭ Zîrnoveanu, în Bucureştĭ, a fost liberat şi Birnbach, în R.-Sărat.

Acesta, care tocmaĭ denunţase pe Zîrnoveanu, venise ĭerĭ în Rîmnic, după o scrisoare falşă ce primise, ca să cumpere mărcĭ.

Poliţia, bănuind că Birnbach ar putea fi amestecat în această escrocherie, l'a ţinut arestat şi a cerut deslușirĭ siguranţeĭ din Bucureştĭ.

Poliţia, prin D. Puiu Alexandrescu, a răspuns că Birnbach nu poate fi vinovat, că e negustor în Capitală şi decĭ poate fi liberat.

Birnbach a plecat de la Rîmnic la Focşanĭ.

Bernard Vais continuă să fie arestat la poliţia din R. Sărat.

La toate interogatoriile ce i s'aŭ luat Bernard a făcut aceeaşĭ declaraţie: —„Timbrele le am de la tata. Nu ştiŭ de unde le-a luat el.“

*

La percheziţia ce i s'a făcut, pe lîngă timbrele falşe, s'a maĭ găsit asupra luĭ Bernard şi o scrisoare scrisă în jargon evreĭesc din partea luĭ Aizic Vais, tatăl săŭ.

Scrisoarea a fost îndată tradusă în romîneşte.

Din această scrisoare reĭese întreaga culpabilitate a acestuĭa, de oare-ce tatăl săŭ îĭ spunea într'însa că timbrele ce ĭ-a trimes odată cu ea sînt falşe şi, orĭ-ce s'ar întîmpla, să nu spună de la cine le are.

*

Prăvălia D-luĭ Burlac a fost închisă. D-sa însă, după cercetările poliţieneştĭ, ĭese cu totul afară de această escrocherie.

*

Poliţia din Focşanĭ lucrează energic pentru descoperirea autorilor falşificăreĭ.

Pînă în momentul de faţă, eĭ n'aŭ fost încă descoperiţĭ, dar autorităţile speră să-ĭ prindă în curînd. Aizic Vais-tatăl, asupra căruĭa, la percheziţie, s'aŭ găsit 200 de timbre falşe, a declarat că le are de la un fiŭ al săŭ maĭ mare, anume Herşcu.

Acesta, arestat, a declarat că le are de la un soldat din regimentul 10 Putna.

Soldatul, adus la poliţie, a declarat că le are de la o persoană din Bucureştĭ, al căreĭ nume, în interesul cauzeĭ, nu-l poate divulga.

Poliţia îşĭ urmează cercetările.

E posibil însă ca însuşĭ Aizic Vais să fie autorul falşificăreĭ.

Aizic are o mutră foarte şireată şi îndrăzneaţă.

Şmit.

D-niĭ Taban şi dr. Munteanu aŭ sfîrşit ancheta pe care aŭ fost însărcinaţĭ s'o facă la primăria din Roşiorĭ-de-Vede.

D. Taban nu şi-a depus încă raportul şi, după cît aflăm, acest raport nu va fi tocmaĭ favorabil D-luĭ Mănciulescu.

Guvernul e decis să maziliască pe acesta pentru a da situaţia în judeţul Teleorman luĭ Chiriţopolu.

D. Răşcanu, inspectorul învăţămîntuluĭ secundar, a inspectat zilele trecute externatul secundar de fete şi liceul din Botoşanĭ, azistînd tot de odată şi la examenele generale.

Am spus ĭerĭ că prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ soseşte în Bucureştĭ la 10 Iulie.

Azĭ, în urma înţelegereĭ stabilită cu reprezintantul Bulgarieĭ, s'a hotărît ca prinţul Ferdinand să sosiască în Bucureştĭ la 15 Iulie.

Comunitatea izraelită din Capitală a primit un comunicat de la preşedintele comitetuluĭ pentru „fondarea unuĭ stat evreĭesc“ că, de oare ce primăria din Münich n'a permis ţinerea congresuluĭ în acest oraş, congresul pentru fondarea statuluĭ evreĭesc se va ţine la Basel în zilele de 28, 29 şi 30 August.

Comisiunea pentru strîngerea ajutoarelor pentru inundaţiĭ din Iaşĭ a adunat pînă acum 3341 leĭ şi speră că va maĭ strînge'a vre-o 2,000. Comisiunea a hotărît ca baniĭ ce vor rămîne după ce se va face distribuirea printre inundaţiĭ din Iaşĭ, — să fie destinaţĭ pentru victimele de la Prut.

Am anunţat la vreme că printre victimele catastrofeĭ din K[illegible] se află şi cîte-va din Romînia. Prima victimă găsită este Haia Guttmann din Iaşĭ, muma rabinuluĭ din acea localitate.

De vre-o două zile se află în Capitală D. Filipin, unul dintre fruntaşiĭ partideĭ din Craĭova.

D. Filipin a venit în Capitală pentru a stărui pe lîngă D. Ferichide că să destituĭe pe poliţaiul Craĭoveĭ, care e bănuit că simpatizează cu aurelianiştiĭ de acolo.

D. Ferichide a promis D-luĭ Filipin că va înlocui pe actualul poliţaĭ din Craĭova.

DIN GALAŢI

Apele Dunăreĭ aŭ început să scază. In timp de treĭ zile ele aŭ scăzut cu 60 c. m.

Apa din strada Portuluĭ, din Galaţĭ, a fost deja pompată, graţie stăruinţelor oamenilor de bursă, cotizaţiilor şi pompelor diferitelor case străine, carĭ, prin aceas'a, aŭ voit să arate perfecţiunea instrumentelor hidraulice.

Să sperăm că D-niĭ Pleşuilă şi Zorilă, carĭ aŭ lăsat să intre apa în Galaţĭ, îşĭ vor da cel puţin osteneala să o scoată cît maĭ curînd posibil.

*

Se ştie că, încă din zilele trecute, apa staţionară din maha'alele inundate din Galaţĭ începuse să exale miazme infecte vătămătoare sănătăţeĭ.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

25/7 Iunie 1897.

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul . . Fl.	9.52
Rubla . . . . »	126.62
Credit. Anstalt. »	367.50
Rod. fonc. austr.	45 . »
» unger. »	396,50
Drum fier austr. »	351. »
Lombarde. . . »	85.20
Alpines. . . . »	118. »
Losuri turceştĭ. »	56 50
Rentă perp. austr.	102.10
» arg. » »	122.75
» aur » »	123.15
» » ungară »	122.85
Francfurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.3
» 4% »	89. »
BERLIN	
Napoleonul . . . »	16.15
Rubla . . . . . »	216.25
Discento. . . . »	205.75
Schimb- Londra.	20.31
» Paris. »	81.10
» Amsterdam	168.65
» Viena »	169.50
» Belgia »	80.70
» Italia. »	77.50
Ren. Rom. 5% Fl.	101. »
» » 1890 4% »	90.40
» » 1891 4% »	—
» » 1896 4% »	89.60
Imp. mun. Bucur. »	101 30
PARIS	
Banca Otomană »	556. »
Losurile Turceştĭ	108 50
Impr. Egyptian. »	535. »
» Helenic. »	— »
Drum de fier austr.	747 »
Alpines . . . . »	255. »
Renta Fran. 3 1/2 »	107 45
» » 3% »	—
Ren. Romînă 5%	—
» » % »	—
» » 1896 4% »	—
Ren. Italiană. »	93.60
» Ungară » »	104. »

din Bucureştĭ

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă. leĭ	103
5% » amor. 1881 . »	100 3/4
5% » » (Im. 1892 »	99 1/2
5% » » din 1893 »	99 1/2
5% » » 1894 int. »	96
4% » » (Im. 32 1/2 milioane) »	87 3/4
4% » » (Im. 50 milioane) »	89
4% » » (Im. 274 milioane) »	90
4% » » (Im. 45 mil.) 1891 »	89
4% » » (Im. 120 mil.) 1894 »	89
4% » » (Im. 90 mil.) 1896 »	89
4% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5% Oblig. Stat (Conv. rurale) »	102 1/4
10 Oblig. Casei Pensiunil. a 300 leĭ »	—
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1885 leĭ	96 1/2
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884 »	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888 »	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890 »	97 1/2
Idem Idem 1895 »	96 1/4
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5% Scr. fonc. rurale leĭ	92 1/2
5% » » urb. Buc. »	8[illegible]
5% » » » Iaşĭ »	84 1/2
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă »	—
Banca Romînieĭ »	—
Soc. asig. Dacia-Rom. »	—
» » Naţională »	—
» » reas. Patria »	—
» rom. con. luc. p. »	—
» de Basalt artific. »	—
» Letea »	—

FOIŢA ZIAR. „ADEVĚRUL“

— 95 —

GORON

Destăinuiririle unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. IX

Soldaţĭ asasinĭ. — Schumacher, Geomay, Anostay

Cînd ajunseĭ la cazarmă, mă aşteptaŭ colonelul, cîţĭ-va ofiţerĭ, procurorul şi judecătorul de instrucţie.

Intrarăm toţĭ în cabinetul aghiotantuluĭ.

Geomay fu adus între patru soldaţĭ.

Era un băĭat blond, scurt, cu figura inteligentă.

— E foarte bun soldat, îmĭ zise colonelul.

Intr'adevăr, observaĭ că era foarte curat şi acel nu ştiŭ ce care îţĭ arată pe soldatul disciplinat.

Era foarte liniştit.

Răspundea cu mare simplitate şi se arăta foarte respectuos cu şefiĭ.

Il întrebaĭ de unde are săculeţul pe care îl dădu amanteĭ sale.

Răspunse limpede:

— De la mama; mi l'a dat plin cu banĭ, în gară, cînd ne-am despărţit.

— Minţĭ, dragul meŭ, îĭ răspunseĭ eŭ, ştiŭ că n'aĭ putut să vezĭ pe mama D-tale la Paris.

Se turbură.

Cu un gest febril începu să-şĭ răsucească mustaţa blondă şi întrebă:

— In sfîrşit, pentru ce îmĭ faceţĭ aceste întrebărĭ şi la ce m'aţĭ arestat?

— Trebuĭe să ştiĭ maĭ bine de cît mine, ziseĭ eŭ.

— Atuncĭ să ĭasă soldaţiĭ din odaĭe, căcĭ nu vreaŭ să vorbesc în faţa inferiorilor.

Credeam că vrea să-mĭ facă destăinuirĭ.

Dar nu.

Nu venise vremea.

Voĭa să-mĭ spuĭe adevărul asupra mameĭ sale şi doria să nu auză ceĭ-l'alţĭ.

Mărturisi că aflase cînd ajunsese în Paris că mama sa se afla în închisoare pentru furt.

„Atuncĭ, zise el, m'am dus la Bois-Colombes la o damă din lumea mare pe care o cunosc.

„Am petrecut cu ea seara de Duminecă spre Lunĭ — seara crimeĭ. — Ea mĭ-a dat sacul plin cu banĭ şi bijuteriile ce le-aţĭ găsit la amanta mea.“

Pranzini făcea şcoală.

Eram să maĭ găsesc în multe crime istoria cu dama din lumea mare.

Tot ca Pranzini, Geomay adăogă:

— Pentru nimic în lume nu-ĭ spuĭ numele, nu vreaŭ s'o compromit.

Imĭ dădu însă amănunte, spuindu-mĭ că, după ce petrecuse toată ziua de Duminecă la Bois-Colombes cu amanta luĭ, o dusese la Teatrul Liric şi se culcase singur într'un hotel de pe strada Bambuteau.

Iĭ arătaĭ plicul găsit în prăvălia mameĭ Gironda.

Iĭ întrebaĭ dacă îl recunoştea.

— Da, îmĭ zise el. Am primit o scrisoare din Havre de la un prieten.

Acum ştiam cine era vinovat.

Iĭ dăduĭ să iscălească interogatoriul.

— Ce fel? zise el cu tonul cel maĭ natural din lume, sînt arestat ca omorîtor? Ciudat!...

Dar îşĭ pierdu cumpătul cînd magistraţiĭ îl dădură pe mîna jandarmilor ca să fie dus la gară.

Se îngălbeni.

— Vă rog, zise el, uĭtîndu-se la mine speriat, nu mă duceţĭ cu lanţurile la mîinĭ într'un oraş unde mă cunoaşte toată lumea. Ziceţĭ să aducă o trăsură.

Jandarmiĭ nu prea ştiŭ multe.

Il luară de umerĭ şi îl împinseră înainte.

Eŭ mă amestecaĭ şi ziseĭ să aducă o caretă.

Bĭetul nenorocit îmĭ mulţumi mult.

Cîştigasem, fără să mă gîndesc, un drept la recunoştinţa luĭ.

Imĭ dovedi aceasta chĭar în seara aceea.

De alt-fel, am învăţat în lunga mea carieră că prin gentileţe, prin mulţumirĭ de amor propriŭ maĭ cu seamă dobîndeştĭ încrederea vinovaţilor şi îĭ facĭ să mărturisiască.

Cum am spus de maĭ multe orĭ, eŭ nu făceam calcule.

Am simţit tot-d'a-una milă pentru ceĭ pe carĭ îĭ arestam.

Imĭ plăcea să le îndulcesc ultimele săptămînĭ de viaţă.

Cînd ajunseĭ în Paris, D. Couturier, judecător de instrucţie, duse pe Geomay la morgă pentru a-l confrunta cu victima.

Confruntările rar fac vre-un efect.

Geomay se uĭtă mult la cadavru cu mare linişte.

Apoĭ făcu semn că n'o cunoaşte.

Totuşĭ, cînd să plecăm de acolo, ceru să-mĭ vorbiască în particular.

Imĭ mărturisi că jefuise pe femeĭa asasinată, dar nu o omorîse el.

Imĭ povesti un roman absurd pretinzînd că se plimba pe lîngă expoziţie, cînd un individ îl întrebă dacă vrea să cîştige banĭ.

— Cum nu! zise el.

Atuncĭ necunoscutul zise:

— Ştiŭ eŭ o bătrînă bogată.

— Unde?

— Haĭ cu mine: o să o omorîm uşor.

M'am învoit numaĭ cu condiţia ca eŭ să nu puĭ mîna.

Am plecat şi am ajuns la cîrciumăreasă.

Domnul care mă însoţia s'a repezit la ea şi a omorît-o. Eŭ mă uĭtam şi eram foarte mişcat.

Atuncĭ el a plecat şi m'a lăsat pe mine singur cu cadavrul. Mĭ-am venit puţin în fire şi am căutat prin cutiĭ.

Cînd un inculpat începe a mărturisi o parte din vină, e aproape să spuĭe totul.

Crezuĭ că e bine să nu împing departe interogatoriul luĭ Geomay.

Ziseĭ să-l ducă la siguranţă.

De oare-ce îĭ era tare foame, am zis să-ĭ aducă mîncare bună.

Se îndopă bine şi cînd fu pe la sfîrşit un agent, care rămăsese cu el şi care se silise a-l face să înţeleagă că cel maĭ mare interes al unuĭ inculpat e să spuĭe adevărul, veni să-mĭ spuĭe că Geomay vrea să-mĭ vorbiască.

Imĭ zise:

— Ascultă, D-le, D-tale îţĭ voĭ spune tot adevărul, căcĭ îmĭ eştĭ simpatic pentru că aĭ fost bun cu mine.

Adevărul e că asasiniĭ aleg tot-d'a-una pe cîte cine-va al căruĭ cap le place şi numaĭ luĭ îĭ spun tot.

Aşa a spus şi Dostoĭewsky cu o mare putere dramatică în romanul săŭ *Crimă şi pedeapsă.*

Rar spun acuzaţiĭ ceva judecătoruluĭ de instrucţie.

Solemnitatea luĭ îĭ sperie.

Maĭ des spun şefuluĭ siguranţeĭ dacă ştie cum să-ĭ ia.

De cele maĭ multe orĭ spun agentuluĭ care stă cu eĭ.

Cîte o dată spun chĭar pazniculuĭ închisoriĭ cînd e om bun.

Geomay îmĭ istorisi amănunţit crima sa.

— Adineaurĭ, am minţit, îmĭ spuse el; n'am nicĭ un complice. Am ucis singur pe bătrînă. O cunoşteam bine, căcĭ acum treĭ anĭ am fost băgat la un băcan din apropiere.

„Treceam în toate zilele pe dinaintea prăvălieĭ sale şi am fost însărcinat de ea de multe orĭ să-ĭ cumpăr cîte ceva.

„Văzuĭ că era singură în cîrciumă şi m'am gîndit că ar fi uşor să o omor şi să o jefuĭesc.

„Cum mĭ-a cuprins gîndul acesta mintea?

„Nu ştiŭ.

(Va urma)

Sînt deja 10 zile de cînd s'a întîmplat catastrofa. Corpurile inecate, carĭ aŭ ajuns în stare de putrefacție, latri nele carĭ, prin inundare, aŭ debordat, căldura persistentă de treĭ zile, — toate aceste grăbesc nașterea uneĭ teribile epidemiĭ.

*

Circulația pe locul inundat a devenit anevoioasă.

Sînt oamenĭ carĭ, deși deprinșĭ cu munca brută, de-abia se urcă în barcă ca să maĭ salveze din mobilierele sărmanilor inundațĭ.

In stradele Cuza-Vodă, Doamneĭ, la grădina publică, etc. se prezintă ochilor un tabloŭ din cele maĭ triste.

De-a-lungul acestor strade, pe sub garduri și maidanurĭ staŭ miĭ de oamenĭ, carĭ, pe lîngă că n'aŭ ce mînca, sînt expușĭ să fie bîntuițĭ și de vre-o epidemie...

*

De cîte-va zile s'a luat inițiativa de a se distribui acestor victime pîine și brînză.

Ar fi bine ca acea pîine să se transporte în alt fel de căruțe de cît acele comunale destinate pentru a se scoate noroiul din oraș.

Dacă vreĭ să daĭ acestor nenorocițĭ o bucată de pîine, dă-le-o în așa stare în cît s'o poată mînca, iar nu tăvalită în noroiŭ!...

Filipescu.

Crima din Hușĭ

Corespondentul nostru particular din Hușĭ ne transmite copia de pe suplicile date astă-zĭ D lor miniștri de interne și justiție relative la omorul luĭ Costachi Ripanu de către polițiștĭ. De aci se vor vedea rolurile jucate de D niĭ Calligari — Răducănescu și Companie, carĭ în fața oribileĭ crime se laudă că sînt susținuțĭ de înalte persoane din guvern.

Hușĭ, 25 Iunie, 1897

Domnule ministru,

V'am spus cum polițiștiĭ din Hușĭ aŭ ucis pe bărbatul meŭ Costachi Ripanu.

M'am plîns cum D. prefect Calligari, înconjurat de întreaga poliție, influențează prin amenințărĭ contra martorilor.

Am cerut o altă expertiză medicală, căcĭ se constata că mediciĭ Manca și Kernbach, ca funcționarĭ locali, aŭ fost influențațĭ—și ca dovadă e actul medical al consiliuluĭ superior sanitar și arătarea martorilor că bărbatul meŭ a fost sănatos, dar, fiind bătut și torturat, a fost omorît.

Apoĭ s'a prins Vasile Tufă, fără voia administrațieĭ, care îl îndosise pe moșia Epurenĭ (administrația), acel care a fost închis cu bărbatul meŭ în noaptea asasinatuluĭ, care a arătat cum s'a comis crima și pe care administrația în mod violent a voit să-l răpiască de a fi dat pe mîna justiției pentru ca să nu o descopere.

Acest Tufă depus în arestul preventiv, s'a plîns, în camera de consiliu a membrilor tribunaluluĭ, cînd a fost chiemat pentru a se pronunța asupra mandatuluĭ de depunere, unde era și D. președinte a' Curțeĭ cu jurĭ, că în fie-care zi i se introduc în închisoare persoane de din-afară carĭ îĭ făgăduiesc diferite lucrurĭ ca să schimbe arătarea ce a făcut-o înaintea primaruluĭ de Epurenĭ

In cît [illegible] acestul nu-ĭ ceva sigur, căcĭ se zice că [illegible] comisarul arestat în vre-o cîte-va serĭ a fost acasă la el; — apoĭ în arest se introduc toțĭ ceĭ ce voiesc a comunica cu numitul comisar.

După aceea, în afară, complicii și autoriĭ intelectuali aĭ crimeĭ lucrează din răsputerĭ pentru a conrupe martoriĭ și a ascunde crima săvîrșită.

Primițĭ, etc.

(s) **Catinca Ripanu.**

Fel de fel

Lucci la Verona. — Cetitoriĭ îșĭ amintesc marele scandal ce s'a produs acum doĭ anĭ la Viena cînd Lucci, care declara că poate trăi cîte-va săptămînĭ fără mîncare, a fost prins că se nutria pe ascuns cu niște beefsteacurĭ foarte gustoase. Doĭ anĭ de zile Lucci nu s'a maĭ arătat lumeĭ Acum ne sosește însă știrea că la Verona postește din noŭ. Veroneziĭ însă, neîncrezătorĭ se vede, aŭ hotărît să'l bage într'o cascioara, în care Lucci să fie zidit înainte de a fi bine cercetat de o comisiune care să constate dacă ia saŭ nu cu dînsul vre-un aliment. In acest chip Lucci voiește să postiască șapte zile, iar după aceea încă 25; despre aceastea însă nu ne spune dacă le va posti à la Viena saŭ ba.

Sărbătorile vînătorilor. — La Nuerenberg se serbează acum așa numitul Deutsches Bundeschiessen. Toate societățile de vînatorĭ germane din Germania și Austria s'aŭ adunat la Nuerenberg, unde se va stabili recordul pentru diferite felurĭ de tir între toțĭ vînatoriĭ germanĭ. Punctul culminant al serbareĭ l a format corteginl vînătorilor. Acesta a fost deschis de 40 americanĭ și 100 vienezĭ, apoĭ aŭ urmat delegațiĭ diferitelor societățĭ în număr de peste 4000.

După acești delegațĭ a urmat partea istorică a corteginluĭ reprezintînd intrarea în Nuerenberg a luĭ Barbarossa, Maximilian și Gustav Adolf II, apoĭ aŭ defilat casele simbolice reprezintînd: meistersengeriĭ, vînatoarea, comerțul și industria. călărețĭ, cavalerĭ, femeĭ în costume germane antice etc., etc. In aceeașĭ seară a avut loc un banchet la care aŭ participat maĭ bine de 5000 persoane.

Lamwda

Pentru gospodine

Prăjitură alsaciană. — Luațĭ 3 sferturĭ de litru de lapte, 5 pînă la 6 lingurițe drojdie de bere și făină și facețĭ un aluat moale.

Topițĭ 180—200 grame de unt și amestecațĭ-l cu aluatul, adăugațĭ 7 ouă, 200 grame stafide de Corinth, 200 grame praf de zahăr și cîte-va picaturĭ de esență de lamîie.

Punețĭ puțin unt pe fundul unuĭ vas și punețĭ aluatul în vas, așa în cît se nu fie plin de cît pînă la jumătate. A poĭ lăsațĭ aluatul să crească.

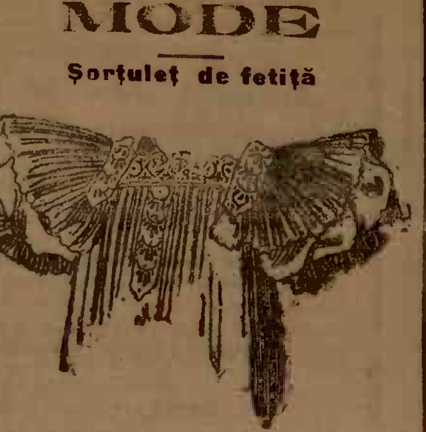
Pe cînd prăjitura se coace, trebuie evitată orĭ-ce mișcare a vasuluĭ. In [illegible] prăjitura trebuie lăsată [illegible] ore.

Cantitățile indicate daŭ o prăjitură mare; pentru una maĭ mică, aceste cantitățĭ trebuiesc reduse la o jumătate saŭ la o treime.

Gastr.

MODE

Șorțuleț de fetiță

Acest cochet model se poate face din linon rose saŭ albastru, din batist brodat orĭ din organdi (*tulpan*) cu floricele.

E format dintr'un pliseu în jurul uneĭ plătcĭ de broderie albă cu florĭ rose saŭ albastre.

Pe umerĭ are două volane late, plisate de mașină, din batist saŭ linon.

Laura.

Litere-Arte-Științe

A apărut o interesantă broșură intitulată: „Cestiunĭ didactice. Articularea enclitică". Această broșură o datorim D-luĭ Al. I. Niculescu. Ea tinde să arate că gramaticele întrebuințate în școalele noastre, compilate după manuale străine, în foarte multe cazurĭ nu corespund realitățeĭ practice. Pentru a dovedi aceasta, autorul citează maĭ multe pilde pe carĭ le-a întîlnit în cariera sa de învățător și ajunge să formuleze o nouă definițiune cu privire la articularea enclitică a cuvintelor romînești.

*

Impăratul Germanieĭ, printre alte multe talente, crede că maĭ are și pe acela de pictor. Treĭ tablourĭ de ale sale aŭ apărut pînă acum pentru marele public. Senzația cea maĭ mare a facut-o vestitul tabloŭ reprezintînd prin figurĭ alegorice diferitele popoare și purtînd ca moto cuvintele „Popoare ale Europeĭ, păzițĭ bunurile voastre cele maĭ scumpe." Acum s'a găsit un tăritor care a scos o serie întreagă de tablourĭ, așa alcătuite în cît formează treĭ seriĭ, fie care sfîrșind cu unul din tablourile împăratuluĭ ca apoteoză. Sîntem convinșĭ că aceste tablourĭ, demne de veacurile bizantinizmuluĭ patent, vor gasi maĭ mulțĭ cumpărătorĭ de cît cele maĭ bune capo d'opere.

*

Cunoscutul pictor german Klingher, unul din maeștriĭ modernĭ aĭ techniceĭ în aquaforte, a creiat printre altele și niște fantezii asupra fanteziilor muzicale ale luĭ Brahms. Hanslik, care, după cum am anunțat, publică acum scrisorile luĭ Brahms, citează un bilet al acestuia privitor la aquafortele luĭ Klingher: „Dragă amice — scrie Brahms — noul aquaforte al luĭ Klingher, „Fantezia luĭ Brahms", este minunat. A privi pe acesta, este maĭ multă plăcere de cît a auzi cele nouă fantezii ale mele...." Aceasta este ce maĭ bună critică a mult discutatelor lucrărĭ ale luĭ Klingher.

*

Intre elevele carĭ aŭ terminat anul acesta cursul de piano la conservator se află și gentila D șoară Ana Ține fiica cunoscutuluĭ scriitor D. N. Ține.

D-șoara Ține a dovedit că pe lîngă cele-l'alte calitățĭ posedă și acel dar superior de a înțelege intențiunile autoruluĭ. D sa a executat ca o adevărată artistă bucățĭ din cele maĭ dificile și comisiunea a clasat'o printre cele d'întîĭ.

Noĭ o felicităm și îĭ urăm succes.

DEPLASARI

25 IUNIE

Hotel Bulevard: G. Curty. inginer, Galațĭ; baron M. Oppenhein, voiajor, Cairo; E. Kitzinger, secretar, Cairo; colonel Dănescu, militar, T. Măgurele; A. B. Rankin, voiajor, London.

Hotel Imperial: G. Petrovicĭ, comerciant, Tecucĭ; d-r Nottebohin, profesor, Berlin; D-na Goma, profesoară, Ploeștĭ.

Englisch-Hotel: căpitan Tomsa, militar Tecucĭ; I. D. Orezeanu, farmacist, Urlațĭ; d-r Daniilescu, medic, T.-Vesteĭ.

Hotel Frascati: Robert Camiz, inginer, Brăila; Max Dreffuls, voiajor. Hamburg; Blondelet, voiajor, Paris; R. Arnold, voiajor, Paris.

Hotel Paris: colonel Cialek, militar, Botoșanĭ; I. A. Georges, inginer, Botoșanĭ; T. V. Lecca. moșier, Suhat.

Hotel Bristol: Vegel, comerciant, Focșanĭ; Oblet, comerciant, Constantinopol; D-na Pouveis, comerciantă, Constantinopol; D-na Rosentouve, comerciantă, Constantinopol; D-na Ida V. Prein, comerciantă, Constantinopol; D-na Marie Koll, comerciantă, Constantinopol; D-na D. C. Dadd, comerciantă, Constantinopol; C. Filipiu, avocat, Craiova.

Hotel Continental: A. Gheorghiu, avocat, Iașĭ; Gr. Macry, avocat, Iașĭ; C. Iarca, deputat, Buzăŭ; Iosef Nugart proprietar, Sinaia; Osman Noury, voiajor, Lausanne.

Hotel Regal: Delibacoli, comerciant, Brăila; Florescu și Operescu, comerciantĭ; Prahova; Ghinlaume, inginer, Giurgiu; Măldărescu, deputat, Craiova.

Hotel Metropol: D-na Maria Ștefănescu, proprietară, Craiova; Heinerik Ova, comerciant, Piteștĭ; Vilhem Herscovicĭ, comerciant, Sibiŭ; Gheorghiu, inginer, Constanța.

Hotel de France: Tepel Leu, comerciant, Tepliz; Kriker Maxilian, comerciant, Constantinopol; Mihail Ingen, comerciant, Piteștĭ; Pustafi, comerciant, B.-Pesta.

Hotel Colaro: Sturza, proprietar, Bîrlad; Eschinasy, comerciant, Craiova.

Hotel Dacia: George Georgescu, comerciant, Craiova; G. Zigmund, comerciant, Brăila; I. Georgescu, comerciant, Corabia; I Apostoleanu, comerciant, Valeni de Munte; D-trie Constantin, comerciant, Rusciuc; Teodor Popof, comerciant, Șiștov; D-na Elisabeta Staloff, comerciantă, Șiștov; Alexandru Marinof, comerciant, Șiștov.

Hotel Gabrovenĭ: Popescu, arendaș, Nieșeștĭ; Marin Buricescu, arendaș, Cocargea; D. Hristu, comerciant, Giurgiu; Mitrani, comerciant, Călărașĭ; căpitan Apostolescu, militar, Filipeștĭ.

Hotel Union: Melinescu, proprietar, Craiova; Stăncescu, proprietar, Slatina; D-na Mocrenschi, profesoară, Iașĭ; căpitan Balaban, militar, Constanța; Ivan Sănpăleanu, medic, Brașov.

Hotel Central: N. Zaros, moșier, Oltenița; Ivameș, moșier, T.-Măgurele; N. Ionescu, moșier, Greaca; Romulus Gletzu, moșier, Ciulnița; V. Arapoglu, moșier, Giurgiu; N. Popescu, moșier, Bolaoĭ; P. Lungi, comerciant, Constanța; D. Popescu, comerciant, Slatina.

Hotel Victoria: Bănică Stoinescu, arendaș, Urlațĭ; N. Fermo, comerciant, Craiova; Tona Gheorghiade, comerciant, Hîrșova; Vasile Georgescu, arendaș, T.-Vesteĭ.

Hotel Universal: Georgescu, comerciant, Alexandria; Bertescu, comerciant T.-Jiŭ; G. Loboff, comerciant, Rusciuc D. Leventi, arendaș, Teleorman.

Hotel Kiriazi: Popovicĭ, preot, Dorohoiŭ; Pangratopulos și Caraianis, arendaș, Bilciureștĭ; Haralambie Stoinescu, arendaș, Piteștĭ; C. Hariton, arendaș, Lehliu; Lazarovicĭ, arendaș, Periș; Petrache Gaziades, arendaș, Bilciureștĭ; Fritz Tallian, voiajor, Viena.

Premiĭ de vacanță

Cincĭ zile numaĭ de cînd am anunțat prima serie a premiilor noastre ilustrate și deja ele s'aŭ epuizat cu desăvîrșire.

Măgulițĭ de faptul că am reușit să oferim cetitorilor Adevĕruluĭ *niște opere de artă și de valoare, vom căuta și pe viitor să ținem socoteală de gustul publicului și să le punem la dispoziție tot ce ne vom putea procura ca producțiune literară saŭ artistică.*

Iată aci și lucrările de artă coprinse în fascicola 2-a din albumul Tablourile celebre, *pe care îl oferim ca premiŭ* numaĭ *cititorilor „Adevĕruluĭ"* cu **45 banĭ:**

Un secret, de Goldmann, reprodus cu autorizația institutuluĭ *Berlin Photographic din New-York.*

In barcă, de Emile Renouf.

In livadă, de Henri Bisbing. Acest tabloŭ a figurat la expoziția din Chicago între tablourile din secția Statelor-Unite.

Artileria sburătoare, de Esteran, reprodus cu autorizația specială a artistuluĭ.

Secerișul, de Frederic Morgan.

Vizita predicatoruluĭ, de Richard N. Brooke.

Masca, de marele pictor Gaetano Chierici.

La umbra unuĭ copac, un tabloŭ splendid de Andreotti.

Pensionatul pe ghiață, de Hans Dahl.

Povestirea unuĭ vînător, de A. Glisenti.

Chemarea unuĭ barcagiŭ, de Daniel Ridgway Knight.

Cetirea luĭ Homère, de Lawrence Alma-Tadema.

Scumpa noastră, scenă sentimentală de marele artist german Schröder.

Primele zile de toamna, de Krusemann Van Elten.

Toaleta mireseĭ, de Makowski.

O istorie din timpurile vechĭ, de A. Cecchi.

Aceste capo d'opere, împreună cu cele ce vom oferi în viitoarele premiĭ constituiesc o importantă colecțiune de producțiunile însemnate ale arteĭ contemporane.

Afară de aceste albumurĭ artistice, maĭ punem la dispoziția cititorilor noștri următoarele volume, a căror citire poate fi o distracțiune utilă în timpul vilegiatureĭ și dintre carĭ ne-aŭ rămas încă foarte puține.

Iată aceste volume:

Pierre Darblay. Physiologie de l'amour, cu 70 ilustrațiunĭ, în loc de 3 leĭ	1.50
Victor Tissot. Aventures de Corps de garde, scene din viața militară în Prusia, un volum de 540 paginĭ cu numeroase ilustrațiunĭ în text, în loc de leĭ 5 cu leĭ	2.—
Rénè de Pont-Jest. Le fleuve des Perles, cu o scrisoare-prefață a generaluluĭ Tcheng-ki-tong și 197 desenurĭ după natură de Felix Régamey, în loc de leĭ 3. 50 cu leĭ	1.75
Paul Ginisty. Un petit ménage, un volum elegant de peste 400 pagin cu numeroase ilustrațiunĭ, in loc de leĭ 3.50 cu leĭ	1.50
La vie pour rire — o colecțiune de șase volume, fie-care cu banĭ	0.40
Dubois. La medécine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et les connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cititoriĭ din provincie trebue să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10% din **valoarea nominală** *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Pentru album porto e de *15 banĭ.*

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2869
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 30 Iunie inclusiv.

CASA DE SCHIMB Ş. SCOPT

M. FINKELS

în No. 8 noul Palat Dacia-România, str. Lipscani, în faţa palatului Băncei Naţionale.

Cumpără şi vinde efecte publice şi face orĭ-ce schimb de monede

Cursul pe ziua de 23 Iunie 1897

		Cump.		Vênd	
4%	Rentă Amortisabilă . .	88	50	89	50
5%	„ Amortabilă . . .	100	—	100	75
6%	Obligaţ. de Stat (Cov. R.)	101		102	—
5%	„ Municipale din 1888	97	½	98	—
5%	„ „ „ 1890	96	50	97	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	92	—	92	75
5%	„ „ Urbane	88	25	89	—
6%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iaşi	84	—	85	—
	Acţiunĭ Banca Naţională	1835		1845	
	„ „ Agricolă	195	—	205	
	Florinĭ valoare Austriacă	2	11	2	13
	Mărcĭ germane	1	23	[illegible]	[illegible]
	Bacnete franceze . . .	100	—	101	
	„ Italiene	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie . .	2	65	2	73

şi o ba ba ... să se capăta în modul ... repede şi mai sigur pri...

Pomada regeneratóre a doctorului Heuffel

Aceasta pomadă neîntrecută e cu desăvîrşire nevătămătoare pentru pele şi prin întrebuinţarea eĭ chiar flăcăĭ tineri de tot capătă o barbă frumoasă şi elegantă şi nişte mustăţi admirabile.

1 Borcan mic leĭ 3
1 „ mare leĭ 6

DEPOUL GENERAL
Drogueria Brus
Bucurescĭ
Bulevardul Elisabeta

Marca de garanţie

Pretutindenĭ

chiar la ţară, se caută persoane onor şi active, capabile de a se ocupa de vînzarea unuĭ ARTICOL NOU şi foarte căutat. Capital nu e necesar. ORI ŞI CINE poate a se ocupa, chiar în mod accesor. MARE RABAT şi *salariu fix* în caz de succes. **5-20 frc.** de cîştigat pe zi *fără osteneala*. Ocupaţie onorabilă şi lesne. A scrie sub: **B. B. H. 2.** *Office de Publicité la Bruxelles (Belgia)* 1472—5

FARA MIROS — FARA FITIL

„AETNA“

– PREŢUL LEI 17 –

Cea maĭ noua invenţiune americană, maşina
„AETNA“
indispensabil pentru orĭ-ce familie;
Această maşină găteşte în 2 minute orĭ-ce fel de bucate, cafea, ceaiŭ, etc. şi arde cu petroliŭ fără fitil, transformînd petroliŭ *în gaz aerian* şi nu consumă maĭ mult de cît 1 centimă pe oră.

DEPOSITUL GENERAL LA:
A. RECHENBERG
BUCUREŞTI
21. — STRADA DOAMNEI. — 21 1188—20

FURTUNI I-a

QUALITATE în toate FELURILE şi DIMENSIUNILE

Articole necesare pentru cultivarea grădinelor ca:
MAŞINI PENTRU TAIAT IARBA (RASENMÄHER)

CĂRUCIOARE PENTRU FURTUNI

TAVALUCI PENTRU PLANAREA PAMANTULUI

TURBINE AUTOMATICE NUMITE **„CACTUS“**, ultima invenţiune pentru udarea singură a florilor

HYDRANŢI. TOATE FELURILE DE ŢEVI

TUBURI DE BASALT DIN STREINATATE, etc. etc., precum şi toate articolele necesare pentru udarea şi scurgerea grădinelor la

TOATE ARTICOLE NECESARE PENTRU INSTALAŢIUNI DE
GAZ, APĂ ŞI SCURGERE
VINZARE EN GROS & EN DETAIL
PROBE ŞI PREŢURI DUPE CERERE 1075

BĂILE HERCULANE (Mehadia)

(Herkulesfürdö, Ungaria)

Staţiune de cale ferată, poştă şi telegraf

Renumite terme sulfuroase şi sărate,

cu temperatură terestră de 55°C

Inceputul sesonuluĭ la 1 Maiŭ

Loc de cură climatică.—Gimnastică suedeză şi massagiu.—Băĭ electrice.—Hidroterapiă. Rendezvous internaţional. Situaţiune admirabilă în valea romantică a Cernei.—Promenade şi locurĭ de excursiune.—Climă favorabilă.—Situaţiune scutită de vînt.—Aer ozonic şi liber de praf.—Palaturĭ de băĭ, hotelurĭ splendide.—Salon de cură.—Luminaţiune electrică.—Musică proprie.—Orfeŭ (Teatru Variété).

Medicĭ românĭ

Consultaţiunĭ în toate limbile europene

Juncţiune cu trenul Expres şi Orient-Expres; de la Orşova cu năile dunărene
Bilete cu preţurĭ reduse. *Frecuenţa în anul 1896: peste 10.000* 1289—10

BOALE SECRETE!!

Specific antiblenoragic Stoenescu

CAPSULE

CU COPAIVAT DE SODA-SALOL ŞI SANTAL

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente pînă acum nu împlineşte cele două condiţiunĭ de asimilare repede şi a nu irita traectul intestinal. Asociaţiunea substanţelor ce compun aceste Capsule este tot ce actualmente ştiinţa are maĭ bun şi maĭ încercat în tratamentul blenoragielor. Modul cu totul noŭ şi special dupe care sunt preparate aceste capsule fac ca vindecarea să fie repede complectă şi fără de-a derangea stomacul: astfel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect şi radical scursorĭ (sculament) noui şi vechĭ atît la bărbaţĭ cît şi la femeĭ, precum Blenorea, poală albă, etc. **Preţul uneĭ cutiĭ 4 leĭ**
Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecţia Santalina**
Preţul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.

Depositul general: Farmacia *MIHAIL STOENESCU*, strada Mihaĭ-Vodă No. 55, Bucureştĭ. De vînzare la principalele Farmaciĭ din ţară. In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat contra unuĭ mandat poştal 857—40

POUR GAGNER 500.000 Fr.

EN SOUSCRIVANT AU
NOUVEAU DICTIONNAIRE ENCYCLOPÉDIQUE UNIVERSEL ILLUSTRÉ
Répertoire des Connaissances Humaines

Rédigé par une Société de Littérateurs, de Savants et d'Hommes spéciaux, SOUS LA DIRECTION DE **Jules Trousset** Collaborateur du Grand Dictionnaire P. LAROUSSE, Auteur d'Ouvrages de Vulgarisation et d'Encyclopédie, COURONNÉS PAR LES SOCIÉTÉS SAVANTES

Il Comprend:
Plus de 600.000 définitions sur toutes choses.
Plus de 20.000 articles de Biographie et d'Histoire
Plus de 22.000 articles de Géographie.
Plus de 50.000 articles d'Art, de Science de Grammaire, etc.
Plus de 1.000.000 de dates.

Il Embrasse:
La Linguistique, l'Histoire, la Géographie, la Jurisprudence, la Politique, l'Administration, la Littérature, la Philosophie, la Théologie, la Poésie, l'Architecture, l'Histoire naturelle, la Peinture, les Beaux-Arts, les Sciences, les Explorations, les Découvertes, l'Economie domestique; l'Hygiéne, etc.

6 Gros et Forts volumes in 4°, reliés, illustrés de 3.700 magnifiques gravures répandues dans le texte. 1 Atlas de Bibliographie contemporaine compris dans le 6-e volume et 1 Atlas universel de 110 cartes en couleurs formant le 7-e vol., **180 frs.**
Payables par traites mensuelles de 10 frs. Les frais de port et de douane seront à la charge de M. M. les clients.

PRIME EXCEPTIONNELLE

Il sera attribué à chaque Souscripteur du *Nouveau Dictionnaire Encyclopédique de Trousset* **UN BON A LOTS DE 20 FRANCS** *de l'Exposition Universelle de 1900* DONNANT DROIT AUX AVANTAGES SUIVANTS:

1° 20 tickets d'entrée de 1 fr.;
2° Réduction des prix consentis pour les voyages par les Compagnies de chemins de fer et de bateaux, ou réduction de 25 0/0 sur les prix d'entrée dans les établissements de spectacles à l'intérieur de l'Exposition.
3° Participation aux tirages ayant lieu par les soins du Crédit Foncier de France jusqu'au 25 Octobre 1900 et dont le montant s'élève à 6.000.000 de Francs

5	Lots de	500.000	2.500.000
24	—	100.000	2.400.000
25	—	10.000	250.000
59	—	5.000	295.000
150	—	1.000	150.000
4,050	—	100	405.000
		Total	6.000.000

Il est effectué 6 Tirages par An: *en Février, en Avril, en Juin en Aout, en Octobre, en Decembre.*

ILS COMPRENNENT:
1 Lot de **500.000** fr.
5 — de **100.000**
7 — de **10.000**
12 — de **5.000**
30 — de **1.000**
900 — de **100**
soit **955** lots par an

L'attribution du Bon de l'Exposition est faite pour chaque Souscripteur avant le jour du tirage

RIEN A PAYER D'AVANCE

Les sept volumes comprenant le Dictionnaire complet sont livrés immédiatement.

Envoyez les demandes à la **Librairie BASILE NICOLESCU.** 8, Str. Biserica Eni, à Bucarest

VIN DE G. SEGUIN

Şésse-ḑeci de annii de isbândă au demonstrat netăgăduita efficacitate a Vinului luĭ *Gilbert* Seguin, fiă ca întăritor în *convalescente, sărăcia sângeluĭ, scrofule, chlorosă, anemiă, perderea poftei de mâncare, mistuiri grele, secarea puterilor, nevrose*, etc.; fiă ca **antiperiodic**, pentru a tăia frigurile şi împedeca întórcerea loc. Convine tutor temperamentelor slăbite de vĕrstă seu de bólă.

DEPOSIT GENERAL:
Pharmacia G. SEGUIN, 165, rue Saint-Honoré, PARIS

Doctor RAPPAPORT

Special în boale de copiĭ
Strada Pensionatuluĭ No. 8.

Les Véritables Eaux minérales de

VICHY

sont les Sources

VICHY-ÉTAT
CÉLESTINS
GRANDE-GRILLE
HOPITAL

Exiger le nom sur la Capsule et l'Etiquette.

Les Seules Véritables Pastilles de Vichy sont les

PASTILLES VICHY-ÉTAT

fabriquées avec les sels naturels extraits des Eaux de *Vichy-État.*

COMPRIMÉS DE VICHY
aux sels naturels **VICHY-ÉTAT**
pour préparer l'eau artificielle de **Vichy gazeuse.**

Agent Général pour la ROUMANIE, BULGARIE, SERBIE:
A. G. CARISSY, *Bucarest.*

PRAŞITOARE ŞI CULTIVATÓRE AMERICANE

PLANET Ir.

CEL MAI BUN INSTRUMENT PENTRU CULTURA DE
PORUMB, CARTOFI, TUTUN, HAMEI, SFECLE, etc.

Se poate întrebuinţa la maĭ toate lucrările de SAPA ŞI PRAŞIT
LAŢIMEA ŞI ADÂNCIMEA LUCRULUI SE POATE REGULA UŞOR
Foarte recomandabilă chiar şi pentru agricultorul cel mic

UNELTE SPECIALE DE GRĂDINĂRIE

TOT FELUL DE MAŞINI AGRICOLE

Agenţĭ generalĭ şi depositari
Watson & Youell
— BUCUREŞTI —
STR. ACADEMIEI, 14
(FOST RAŞCA)

CEREŢI CATALOGUL SPECIAL PLANET Ir.

Casă de sănătate hydroterapeutică „Semmirgen“

LOCALITATE CLIMATICĂ DE CURĂ în Austria de jos, 800 metri înălţimea măreĭ. Prin Südbahn 2½ ore de Viena. Posiţiune apărată de Vînturĭ şi Ceaţă. 15 Minute departe din oraş. Pensiune excelentă şi locuinţă. **Trataţiune electrică, Massage, Gimnastică,** Billiard, Musică, Cabinet de lectură, Lawn-tennis. Lumină electrică. Telephon. Ordinaţiune în toate limbele din lume.

Medicul Administrator: **Dr. VIRGIL FALB**
PROSPECTE GRATIS şi FRANCO DESCHIDERE 15 IUNIE 1409

W. BÜTTIKER

BUCURESCI, Str. ACADEMIEI 37 BUCURESCI

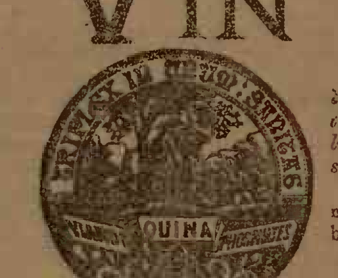
Motoare cu petroliu, Gaz şi Benzină.
Maşine cu abur, Cazane cu abur, Rezervoare.
POMPE „ALLWEILER“—„GRITZNER“—„GARVENS“ şi POMPE CU DUBLU PISTON în toate felurile şi mărimĭ.
POMBE CU ABUR, AUTOMATICE (SCHWADE). Pompe de incendiu.
Maşine industriale, berbecĭ hydraulice.
BASCULE ŞI CANTARE DIN FABRICA „SCHENCK“ IN TOATE MARIMELE.
Tuburĭ, laminate şi nituite. Coarde de Manila, Instrumente de sondagiurĭ, Maşinĭ cu abur şi cazane cu abur pentru sondagiurĭ.

URTUNI DE CÂNEPĂ, CAUCIUC ŞI CU SPIRALE
Armature de cazane şi orĭ-ce alte articole technice
CURELE ŞI COARDE PENTRU TRANSMISIUNI

MATERIAL pentru SONERIE ELECTRICE 836—50

MEDICAMENT PHOSPHATIC

VIN DE VIAL

VINUL DE VIAL este un modificator puternic al organismuluĭ în casurile de: *debilitate generală, crescerea întîrziată, convalescenţa lungă, anemiă, perderea apetituluĭ, a forţelor slăbiciuneĭ nervoase.*

Dosa este de un păhărel de lichior înaintea meseĭ. El comdiecteaza nuiritiunea insuficientă a bolnavilor şi a convalescenţilor.

Farmacia VIAL Lyon, rue Victor Hugo 14 şi în tóte farmaciile 732—40

TEIRICH & C-ie

Diplomă de onoare la Expoziţia Cooperatorilor din Bucureştĭ
BUCUREŞTI, STRADA BERZEI, No. 9
INSTALAŢIUNI DE
TELEGRAF, APA, GAZ
TELEFÓNE PARATONERE FILTRE
Chamberland-Pasteur
CLOSETE DE TOATE SISTEMELE
DEPOSIT DE
Tuburĭ de plumb, fer, fonta şi basalt şi toate articolele atingătoare.
Salon de Exposiţiune
EXPORT

KARLSBAD

ISVOARELE SALE CELEBRE ŞI PRODUCTE DE ISVOARE SUNT
REMEDIUL NATURAL
CEL MAI BUN LA BOALE DE STOMAC, FICAT, SPLINA, RINICHI, ORGANELOR UDULUI, PROSTATEI: la DIABETUL MELIT (boala de zahăr), CONCREMENTE, BILIARE, VEŞICALE şi RENALE. ARTRITA, REUMATISM CRONIC, etc.

APELE MINERALE NATURALE DE KARLSBAD
SARE NATURALA SPRUDELIANA
CRIST. ŞI PULVEROFORMA
PENTRU
CURA DE BAUT IN CASA
CÂT ŞI PASTILE DE KARLSBAD, SAPUN SPRUDELIAN, LEŞIE SPRUDELIANA ŞI SAREA DE LEŞIE SPRUDELIANA
Se află de vînzare la toate Droguerii şi Farmaciile
EXPEDIŢIA PRODUSELOR DE APE MINERALE KARLSBAD
LÖBEL SCHOTTLÄNDER, Karlsbad (Boemia) 1311—5

UNDE MERGEM???

SĂ CUMPĂRĂM HAINE BUNE ŞI IEFTINE
mergem
LA BAZARUL CENTRAL
SUB HOTELUL BULEVARD, CALEA VICTORIEI

Numaĭ acolo găsim haine bune şi eftine, atît pentru bărbaţĭ cît şi pentru băeţĭ de remarcat este:

Bogatul asortiment de stofe fine pentru comande escepţional de eftin.

BAZARUL CENTRAL
sub hotel Bulevard, calea Victoriei 915—

M. KOHAN Galaţĭ şi Brăila

DEPOSIT CUŢITELOR DE PAINE, DE TORTE, DE CARNE, etc. etc.
DIN RENUMITELE FABRICI
„THE CHRISTY KNIFE Co. din America
CEL MAI UTIL şi PRACTIC CADOU PENTRU MENAGIU
CEREŢI NUMAI CUŢITE „CHRISTY“
DEPOSIT DE CASE ENGLEZESCI
«CHATWOOD»
Neinvicibile insoargibile şi cele maĭ sigure contra incendiuluĭ
DEPOSIT DE CANTARE ENGLEZESCI
CENTISIMALE DE LA 350 KILOGRAME pînă la 2000 CAPACITATE
Construite de fer şi oţel
PREŢURI CORENTE DUPE CERERE SE TRIMIT GRATIS ŞI FRANCO. 956

Proprietar CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ «Adevěrul» Pasagiul Băncei Naţionale

Tipărit ... [illegible]